

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 3 november 2006 (23.11)
(OR. en)**

14765/06

**Interinstitutioneel dossier:
2005/0245 (COD)**

LIMITE

**EF 49
ECOFIN 373
CONSOM 104
CRIMORG 162
CODEC 1223**

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de Groep Financiële diensten (attachés - betalingsdiensten)
nr. Comv.:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende betalingsdiensten in de interne markt en tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/12/EG en 2002/65/EG

Hierbij gaat het compromisvoorstel van het voorzitterschap voor de gehele tekst.

Wijzigingen ten opzichte van voorgaande teksten zijn onderstreept.

- (1) Voor de totstandbrenging van de interne markt is het van essentieel belang dat alle binnen-
grenzen in de Gemeenschap worden afgeschaft zodat een vrij verkeer van goederen, personen,
diensten en kapitaal mogelijk wordt. Een goede werking van de interne markt voor betalings-
diensten is derhalve van vitaal belang. De werking van deze markt wordt momenteel echter
gehinderd door een gebrek aan harmonisatie.
- (2) Thans zijn de markten voor betalingsdiensten van de lidstaten afzonderlijk georganiseerd en
op nationale leest geschoeid, terwijl het rechtskader voor betalingsdiensten een lappendeken is
van 25 nationale rechtsstelsels.
- (3) De reeds eerder op dit terrein aangenomen communautaire besluiten, namelijk Richtlijn
97/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 betreffende grens-
overschrijdende overmakingen en Verordening (EG) nr. 2560/2001 van het Europees
Parlement en de Raad van 19 december 2001 betreffende grensoverschrijdende betalingen in
euro, hebben deze situatie niet afdoende verholpen, evenmin als Aanbeveling 87/598/EEG van
de Commissie van 8 december 1987 met betrekking tot een Europese gedragscode inzake het
elektronische betalingsverkeer (betrekkingen tussen financiële instellingen, handelaars-
dienstverleners en consumenten), Aanbeveling 88/590/EEG van de Commissie van
17 november 1988 inzake betalingssystemen en met name inzake de betrekkingen tussen de
kaarthouder en de verstrekker van de kaart, en Aanbeveling 97/489/EG van de Commissie van
30 juli 1997 betreffende transacties die met een elektronisch betaalinstrument worden verricht,
in het bijzonder inzake de betrekking tussen uitgever en houder. Het naast elkaar bestaan van
nationale voorschriften en een onvolledig communautair kader heeft bovendien tot verwarring
en een gebrek aan rechtszekerheid geleid ¹.
- (4) Het is bijgevolg van vitaal belang dat op communautair niveau een modern en samenhangend
rechtskader voor betalingsdiensten tot stand wordt gebracht, ongeacht of de diensten verenig-
baar zijn met het uit de financiële sector voortgekomen initiatief betreffende het gemeen-
schappelijk eurobetalingsgebied (*Single Euro Payments Area - SEPA*). Dit rechtskader moet
mededingingsneutraal zijn voor alle betalingssystemen, teneinde de consument voldoende
keuzemogelijkheden te laten, en zou een flinke stap voorwaarts betekenen ten opzichte van de
huidige nationale systemen wat consumentenkosten, veiligheid en efficiëntie betreft ².

¹ Zoals in ECON 1.

² Zoals in ECON 2.

- (5) Het kader moet voorzien in de coördinatie van de nationale voorschriften inzake prudentiële vereisten, de markttoegang van nieuwe betalingsdienstaanbieders, informatievereisten en de respectieve rechten en plichten van betalingsdienstgebruikers. Binnen dat kader dienen de bepalingen van Verordening (EG) nr. 2560/2001, die een interne markt voor eurobetalingen tot stand heeft gebracht wat de tarieven betreft, te blijven gelden. De bepalingen van Richtlijn 97/5/EG en de aanbevelingen die zijn gedaan in de Aanbevelingen 87/598/EEG, 88/590/EEG en 97/489/EG, dienen in één enkel besluit met bindende kracht te worden samengebracht.
- (6) Het is echter niet aangewezen dat dit rechtskader allesomvattend is. De toepassing ervan moet worden beperkt tot aanbieders wier hoofdactiviteit bestaat in het aanbieden van betalingsdiensten aan betalingsdienstgebruikers. Het is evenmin aangewezen dat het rechtskader van toepassing is op diensten waarbij de overdracht van geldmiddelen van de betaler aan de begunstigde of het transport ervan uitsluitend in de vorm van bankbiljetten en munten plaatsvindt, of waarbij de overdracht is gebaseerd op een cheque, een wisselbrief, een promesse of andere instrumenten, vouchers of kaarten die door een betalingsdienstaanbieder of een andere partij zijn uitgegeven met de bedoeling geldmiddelen beschikbaar te stellen aan de begunstigde. Hoewel het rechtskader van toepassing dient te zijn op betalingsdienstgebruikers en hun relatie met betalingsdienstaanbieders telkens als zij van betalingsdiensten gebruik maken, hoeven sommige bepalingen niet van toepassing zijn op transacties van ondernemingen, omdat de gebruiker dan waarschijnlijk in een positie verkeert om met de betalingsdienstaanbieder gedetailleerder en passender voorwaarden af te spreken.

6 bis) Een geldtransfer is een eenvoudige betalingsdienst, doorgaans op basis van contanten welke door een betaler worden verstrekt aan een betalingsdienstaanbieder die het overeenkomstige bedrag, bij voorbeeld via een communicatienetwerk, overmaakt aan een begunstigde of aan een andere, voor rekening van de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder. In sommige lidstaten bieden supermarkten en andere handelaren en winkeliers een vergelijkbare dienst aan het publiek aan die cliënten in staat stelt hun terugkerende huishoudelijke rekeningen (gas, water, elektriciteit, enz.) te voldoen. Die dienstverlening valt onder geldtransfers als omschreven in deze richtlijn³.

³ Nieuwe overweging om dienstverlening voor het betalen van rekeningen te bestrijken.

- (7) Het is noodzakelijk om de categorieën betalingsdienstaanbieders te specificeren die deze diensten rechtmatig overal in de Gemeenschap mogen aanbieden, namelijk kredietinstellingen die deposito's van gebruikers in ontvangst nemen voor de financiering van betalingstransacties en die onderworpen dienen te blijven aan de prudentiële vereisten van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, instellingen voor elektronisch geld die elektronisch geld uitgeven voor de financiering van betalingstransacties en die onderworpen dienen te blijven aan de prudentiële vereisten van Richtlijn 2000/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het bedrijfseconomisch toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, en postcheque- en girodiensten die krachtens de nationale (...) wetgeving daartoe gemachtigd zijn.

7 bis) Deze richtlijn omvat regels betreffende de uitvoering van betalingstransacties waarbij de geldmiddelen elektronisch geld in de zin van Richtlijn 2000/46/EG zijn. De richtlijn bevat evenwel geen regels betreffende de uitgifte van elektronisch geld en brengt geen wijziging in de voorschriften voor het bedrijfseconomisch toezicht op instellingen voor elektronisch geld van Richtlijn 2000/46/EG. Daarom is het betalingsinstellingen niet toegestaan elektronisch geld uit te geven ⁴.

- (8) Om de juridische belemmeringen voor de markttoegang te verwijderen, is het evenwel noodzakelijk één enkele vergunning in te voeren voor alle aanbieders van betalingsdiensten welke geen verband houden met het in ontvangst nemen van deposito's of het uitgeven van elektronisch geld. Het is derhalve aangewezen een nieuwe categorie betalingsdienst-aanbieders, hierna "betalingsinstellingen" genoemd, in te voeren door te bepalen dat aan natuurlijke of rechtspersonen die niet tot de bestaande categorieën behoren, vergunning wordt verleend om overal in de Gemeenschap betalingsdiensten aan te bieden, mits deze personen een reeks strikte en veelomvattende voorwaarden in acht nemen. Op die manier zouden voor deze diensten overal in de Gemeenschap dezelfde voorwaarden gelden ⁵.

⁴ Nieuwe overweging om duidelijk te maken dat deze richtlijn geen regels voor de uitgifte van elektronisch geld behelst en dat het betalingsinstellingen derhalve niet toegestaan is elektronisch geld uit te geven.

⁵ Zoals in ECON 4.

- (9) De voorwaarden voor de verlening en instandhouding van een vergunning als betalingsinstelling dienen prudentiële vereisten te omvatten die in verhouding staan tot de operationele en financiële risico's die dergelijke instellingen bij de uitoefening van hun bedrijfsactiviteit lopen. De vereisten voor betalingsinstellingen dienen het feit te weerspiegelen dat betalingsinstellingen meer gespecialiseerde en beperktere activiteiten ontplooiën, waardoor zij onderhevig zijn aan geringere en makkelijker te volgen en te controleren risico's dan die welke aan het bredere gamma van activiteiten van kredietinstellingen verbonden zijn. Zo zouden betalingsinstellingen met name geen deposito's van gebruikers in ontvangst mogen nemen en alleen geldmiddelen mogen gebruiken die zij van gebruikers hebben ontvangen voor het verstrekken van betalingsdiensten. Er dienen regelingen te worden getroffen om geldmiddelen van cliënten gescheiden te houden van de geldmiddelen die een betalingsinstelling voor het verrichten van andere bedrijfsactiviteiten aanhoudt. Betalingsinstellingen dienen tevens te worden onderworpen aan effectieve voorschriften ter bestrijding van het witwassen van geld en terrorismefinanciering ⁶.

[9 bis Belangrijk is de financiële stabiliteit van de betalingsinstellingen te waarborgen. Het is niet aangewezen dat betalingsinstellingen langlopende leningen, zoals hypothecaire kredieten, verstrekken. Kredietverlening die strekt tot het faciliteren van betalingsdiensten, zoals bij de uitgifte van creditcards, of anderszins nauw verband houdt met de bedrijfsactiviteiten van de betalingsinstelling, dient evenwel te worden toegestaan mits voor de herfinanciering gebruik wordt gemaakt van het eigen vermogen van de betalingsinstelling, met inbegrip van op de kapitaalmarkt aangetrokken middelen, en niet van de namens cliënten voor betalingsdiensten aangehouden geldmiddelen ⁷.]

- (10) De lidstaten dienen de autoriteiten aan te wijzen die verantwoordelijk zijn voor de vergunningverlening aan betalingsinstellingen, voor de uitoefening van permanente controle en voor beslissingen over de intrekking van vergunningen. Teneinde een gelijke behandeling te waarborgen, mogen de lidstaten betalingsinstellingen geen andere vereisten opleggen dan die welke in deze richtlijn zijn vastgelegd. Tegen alle beslissingen van de bevoegde autoriteiten moet echter beroep openstaan bij de rechter. Voorts mogen de taken van de bevoegde autoriteiten niet het toezicht op betalingssystemen doorkruisen, dat overeenkomstig artikel 105, lid 2, vierde streepje, van het Verdrag een taak is die door het Europees Stelsel van Centrale Banken moet worden uitgevoerd.

⁶ Deels als in ECON 5.

⁷ ECON 6 gewijzigd. Tussen vierkante haken wegens verband met kapitaaluitgifte, enz.

(11) Aangezien het wenselijk is de identiteit en verblijfplaats te registreren van alle personen die betalingsdiensten aanbieden en hen allemaal tot op zekere hoogte te erkennen, ongeacht of zij in staat zijn aan alle voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning als betalingsinstelling te voldoen, zodat geen van hen in de zwarte economie wordt gedrongen, is het aangewezen in een mechanisme te voorzien waarbij betalingsdienstaanbieders die niet in staat zijn om aan al deze voorwaarden te voldoen, niettemin als betalingsinstellingen kunnen worden behandeld. Om die reden verdient het aanbeveling de lidstaten toe te staan dergelijke personen in een register van betalingsinstellingen in te schrijven en tegelijkertijd niet alle voorwaarden voor het verlenen van een vergunning toe te passen. Het is evenwel van essentieel belang dat de mogelijkheid tot derogatie in elk geval afhankelijk wordt gesteld van strikte eisen op het gebied van transactievolume. Ook is het belangrijk te bepalen dat in de gevallen waarin derogatie wordt verleend, de binnen de Gemeenschap aangeboden betalingsdiensten alleen in de lidstaat van registratie mogen worden aangeboden.

(12) geschrapt⁸.

⁸ Overweging 12 dient te worden geschrapt omdat overweging 12 bis min of meer dezelfde kwestie bestrijkt. Een andere oplossing zou zijn overweging 12 bis tot overweging 12 te maken en bijgevolg overweging 12 ter tot overweging 12 bis.

- (12 bis) Voor een betalingsdienstaanbieder is het van essentieel belang dat hij toegang heeft tot de diensten van de technische infrastructuur van betalingssystemen. Tot die betalingssystemen behoren doorgaans de vierpartijenbetaalkaartssystemen alsmede de grote systemen voor de verwerking van overmakingen en automatische afschrijvingen. Om te garanderen dat de verschillende categorieën vergunninghoudende betalingsdienstaanbieders in de gehele Gemeenschap een gelijke behandeling genieten volgens de voorwaarden waaronder zij hun prudentiële vergunning hebben verkregen, dienen de regels betreffende de toegang tot het aanbieden van betalingsdiensten en de toegang tot betalingssystemen te worden verduidelijkt. Er dient te worden voorzien in de niet-discriminerende behandeling van betalingsinstellingen en kredietinstellingen zodat alle aanbieders van betalingsdiensten in de interne markt op gelijke voet gebruik kunnen maken van de diensten van de technische infrastructuur van die betalingssystemen. Hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan het recht van de lidstaten om overeenkomstig Richtlijn 98/26/EG de toegang tot systeemkritische betalingssystemen te beperken, noch aan de bevoegdheden van de ECB en het ESCB als bepaald in artikel 105, lid 2, van het Verdrag en artikel 3.1 en artikel 22 van de statuten van het ESCB, betreffende de toegang tot betalingssystemen. Voorts kan een onderscheiden behandeling van vergunninghoudende betalingsdienstaanbieders en betalingsdienstaanbieders die in aanmerking komen voor de afwijking krachtens artikel 21 van de onderhavige richtlijn of voor de ontheffing krachtens artikel 8 van Richtlijn 2000/46/EG gerechtvaardigd zijn omdat laatstgenoemden in een ander prudentieel kader functioneren dan vergunninghoudende betalingsdienstaanbieders.
- (12 ter) De bepalingen betreffende de toegang tot betalingssystemen zouden niet gelden voor gesloten particuliere systemen die in het algemeen opgericht zijn en geëxploiteerd worden door één betalingsdienstaanbieder. Die gesloten systemen functioneren soms in rechtstreekse concurrentie met betalingssystemen of vaker in een marktsegment dat niet afdoende door betalingssystemen wordt bestreken. Tot de gesloten betalingssystemen behoren driepartijen-betaalkaartssystemen, interne systemen van bankgroepen, door telecommunicatieaanbieders aangeboden betalingsdiensten en geldtransferdiensten waarbij het gesloten systeem doorgaans rechtstreeks of via een licentiehouder wordt geëxploiteerd door de betalingsdienstaanbieder van zowel de betaler als de begunstigde. Het is niet aangewezen derden toegang te verlenen tot dergelijke gesloten particuliere betalingssystemen.
- (13) Er moet een samenstel van regels worden vastgesteld om de transparantie van de aan betalingsdiensten verbonden voorwaarden te waarborgen.

(14) Deze richtlijn mag niet van toepassing zijn op betalingstransacties in contanten aangezien er reeds een communautaire betaalmarkt voor contanten bestaat. Evenmin mag deze richtlijn van toepassing zijn op betalingstransacties op basis van papieren cheques, omdat dergelijke transacties, vanwege de aard ervan, niet even efficiënt als andere betaalmiddelen kunnen worden verwerkt. Goede praktijken op dit gebied moeten evenwel gebaseerd zijn op de beginselen die zijn vastgelegd in deze richtlijn ⁹.

(15) geschrapt ¹⁰.

(15 bis) Consumenten en ondernemingen ¹¹ verkeren niet in dezelfde positie en behoeven derhalve niet dezelfde bescherming. Het is belangrijk dat de rechten van consumenten worden gevrijwaard door bepalingen waarvan niet bij overeenkomst kan worden afgeweken, maar redelijkerwijs moeten ondernemingen en organisaties anderszins overeen kunnen komen. Sommige kernbepalingen van deze richtlijn moeten evenwel altijd van toepassing zijn ongeacht de status van de gebruiker. (...).

(16) In deze richtlijn dient te worden gespecificeerd welke de plichten van betalingsdienst-aanbieders zijn wanneer zij informatie verstrekken aan betalingsdienstgebruikers, die allen dezelfde, kwalitatief hoogwaardige en duidelijke informatie over betalingsdiensten dienen te ontvangen om met kennis van zaken te kunnen kiezen en binnen de EU de markt te kunnen verkennen. Ter wille van de transparantie worden bij deze richtlijn geharmoniseerde minimumvereisten vastgesteld om ervoor te zorgen dat aan betalingsdienstgebruikers noodzakelijke en toereikende informatie over zowel het betalingsdienstencontract als de betalingstransacties wordt verstrekt. Ten einde een goede werking van de interne markt ¹² te bevorderen zouden de lidstaten naast de informatievoorschriften van deze richtlijn geen andere informatievoorschriften mogen vaststellen.

⁹ Zoals in ECON 8.

¹⁰ Dient te worden geschrapt als voorgesteld bij ECON 9.

¹¹ EP: micro-ondernemingen op dezelfde wijze behandelen als consumenten.

¹² EP: duidelijker formuleren. De nieuwe ontwerp-tekst strekt daartoe.

- (17) De consument dient te worden beschermd tegen oneerlijke en misleidende praktijken overeenkomstig Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt, Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad (richtlijn inzake elektronische handel) en Richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten. De aanvullende bepalingen in deze bestaande wetgevingsbesluiten blijven van toepassing. De verhouding tussen de onderhavige richtlijn en Richtlijn 2002/65/EG dient evenwel specifiek te worden toegelicht.
- (18) De benodigde informatie dient in verhouding te staan tot de gebruikersbehoeften en moet op uniforme wijze worden meegedeeld. De informatievereisten voor een eenmalige betalings-transactie dienen echter te verschillen van die voor een raamcontract dat op de hele reeks betalingstransacties betrekking heeft ¹³.
- (18 bis) In de praktijk zijn raamcontracten en de daaronder vallende transacties veel gebruikelijker en van groter economisch belang dan eenmalige betalingstransacties. In geval van een betaalrekening of een specifiek betaalinstrument is een raamcontract vereist. De voorschriften inzake voorafgaande informatie dienen daarom zeer uitgebreid te zijn en informatie moet steeds worden verstrekt op papier of op een andere duurzame drager, zoals uitdraaien van printers van rekeningafschriften, computerdiskettes, cd-roms, dvd's en harde schijven van personal computers waarop elektronische post is opgeslagen, maar niet internet-websites, tenzij deze gedurende een voor het doel van de informatie toereikende periode kunnen worden geraadpleegd en de opgeslagen informatie daarmee ongewijzigd kan worden gereproduceerd ¹⁴. De wijze waarop achteraf informatie over uitgevoerde transacties wordt verstrekt kan evenwel worden overeengekomen in het raamcontract tussen de betalingsdienaarbieder en de betalingsdienstgebruiker. Er kan bijvoorbeeld worden overeengekomen dat bij internet-bankieren alle informatie betreffende de betaalrekening online beschikbaar wordt gesteld.

¹³ Zoals in ECON 10.

¹⁴ Zoals afgesproken tijdens het Oostenrijkse voorzitterschap is de tekst van de oorspronkelijke definitie van "duurzame drager" van artikel 4, punt 19, overgebracht naar deze overweging.

(18 ter) Bij eenmalige betalingen hoeft de betalingsdienstaanbieder alleen de essentiële informatie uit eigen beweging te verstrekken. Aangezien de betaler doorgaans aanwezig is wanneer hij een betalingsopdracht geeft, hoeft niet te worden voorgeschreven dat informatie in alle gevallen op papier of een duurzame drager wordt verstrekt. De betalingsdienst-aanbieder mag aan de balie mondelinge informatie verstrekken of anderszins vlot toegankelijk stellen, bijvoorbeeld door de voorwaarden op een mededelingenbord in de bedrijfsruimte te vermelden. De plaats waar andere, meer gedetailleerde informatie beschikbaar is, zoals het webadres, moet eveneens worden vermeld. Op verzoek van de consument moet de informatie evenwel op papier of een andere duurzame drager worden verstrekt.

(18 quater) De richtlijn bevestigt het recht van de consument de toepasselijke informatie kosteloos te ontvangen voordat hij door een betalingsdienstencontract gebonden wordt. Gedurende de contractuele relatie kan de consument te allen tijde voorafgaande informatie, alsmede het raamcontract, kosteloos op papier verlangen. Aldus kan de consument de diensten en de voorwaarden van betalingsdienstaanbieders vergelijken en bij een eventueel geschil zijn contractuele rechten en plichten naslaan. Deze voorschriften zijn in overeenstemming met de in Richtlijn 2002/65/EG vastgestelde regels. Het feit dat deze richtlijn uitdrukkelijke bepalingen over kosteloze informatie bevat, mag er niet toe leiden dat kosten worden aangerekend voor informatie die op grond van andere toepasselijke richtlijnen aan consumenten moet worden verstrekt.

(18 quinquies) Bovendien moet de consument zonder extra kosten de basisinformatie over uitgevoerde transacties ontvangen. In geval van een eenmalige betalingstransactie mag de betalingsdienstaanbieder voor deze informatie geen afzonderlijke kosten aanrekenen. Hoewel internetbankieren en elektronische doorgifte van informatie meer gemeengoed zijn geworden, blijft het nodig ervoor te zorgen dat alle consumenten in gelijke mate de relevante informatie ontvangen. Indien in het raamcontract is overeengekomen dat de consument op papier informatie krijgt, moeten de uittreksels van een betaalrekening maandelijks kosteloos worden verstrekt. Gelet op het belang van transparante tarieven en de uiteenlopende behoeften van cliënten, kunnen de partijen overeenkomen dat voor frequentere of bijkomende informatie kosten worden aangerekend.

- (19) Ter facilitering van cliëntenmobiliteit moet het voor consumenten mogelijk zijn een raamcontract na het verstrijken van een jaar kosteloos te beëindigen. Voor consumenten kan geen opzegtermijn van meer dan een maand en voor betalingsdienstaanbieders kan geen opzegtermijn van minder dan twee maanden worden overeengekomen. (...)
- (20)¹⁵
- (21) Om de betalingsdienstgebruiker ertoe aan te sporen zijn aanbieder zonder onnodig uitstel van de eventuele diefstal of het eventuele verlies van een betalingsinstrument in kennis te stellen en aldus het risico van niet-toegestane transacties te verminderen, mag de gebruiker slechts voor een beperkt bedrag aansprakelijk zijn (...), tenzij de betalingsdienstgebruiker frauduleus of met grove nalatigheid heeft gehandeld. Zodra een gebruiker een betalingsdienstaanbieder ervan in kennis heeft gesteld dat zijn betalingsinstrument gecompromitteerd kan zijn, mag van de gebruiker bovendien niet worden verlangd dat hij verdere verliezen dekt die uit een niet-toegestaan gebruik van dat instrument voortvloeien. Betalingsdienstgebruikers zijn verantwoordelijk voor de technische beveiliging van hun eigen producten ¹⁶.
- (21 bis) Bij de beoordeling of de betalingsdienstgebruiker nalatig is geweest, moeten alle omstandigheden in aanmerking worden genomen. (...) Het bewijs voor en de mate van de beweerde nalatigheid moet door de rechter volgens het nationale recht worden beoordeeld. Contractuele clausules en voorwaarden met betrekking tot de verstrekking en het gebruik van het elektronisch geldovermakingsinstrument die de bewijslast voor de consument vergroten of de bewijslast voor de verstrekker verminderen, moeten als nietig worden beschouwd ¹⁷.
- (21 ter) (...) De lidstaten kunnen voor de regels voor consumenten minder stringent maken om de consumentenbescherming op het bestaande peil te handhaven en het vertrouwen in een veilig gebruik van elektronische betaalinstrumenten te schragen. Het feit dat de risico's per instrument verschillen moet dienovereenkomstig in aanmerking worden genomen zodat beter beveiligde instrumenten worden verstrekt. (...)

¹⁵ In het Commissievoorstel heeft deze overweging betrekking op microbetalingen. De discussie over micro- en retailbetalingen zal worden gevoerd zodra de resultaten van de enquête die de Commissie bij het bedrijfsleven heeft verricht, bekend zijn.

¹⁶ Zoals in ECON 11.

¹⁷ ECON 12.

- (22) Er moet worden voorzien in bepalingen betreffende de toewijzing van verliezen in geval van niet-toegestane betalingstransacties. Voor andere betalingsdienstgebruikers dan consumenten kunnen andere bepalingen gelden, aangezien dergelijke gebruikers normaliter beter in staat zijn het frauderisico in te schatten en tegenmaatregelen te treffen ¹⁸.
- (23) Ingeval de gebruiker de terugbetaling eist van een betalingstransactie waarbij het bedrag niet was gespecificeerd, moeten de terugbetalingsrechten de aansprakelijkheid van de betaler jegens de begunstigde voor de bestelde, verbruikte of rechtmatig aangerekende goederen of diensten, alsmede de rechten van de gebruiker met betrekking tot de herroeping van een betalingsopdracht onverlet laten.
- (23 bis) Met het oog op financiële planning en de tijdige vervulling van betalingsverplichtingen moeten consumenten en ondernemingen zekerheid hebben omtrent de tijd die voor de uitvoering van een betalingsopdracht nodig is. Daarom wordt in deze richtlijn een ondubbelzinnig tijdstip bepaald waarop rechten en plichten een aanvang nemen. Dit is het tijdstip waarop de betalingsdienstaanbieder de betalingsopdracht feitelijk ontvangt of in normale omstandigheden had moeten ontvangen. De gebruiker moet ervan uit kunnen gaan dat een betalingsopdracht goed wordt uitgevoerd indien de betalingsdienstaanbieder geen contractuele of wettelijke weigeringsgrond kan aanvoeren. Indien de betalingsdienstaanbieder een betalingsopdracht weigert, dienen de weigering en de weigeringsgrond zo spoedig mogelijk aan de betalingsdienstgebruiker te worden meegedeeld, onverminderd de voorschriften van het nationale en het Gemeenschapsrecht.
- (24) Gezien de snelheid waarmee moderne, volautomatische betalingssystemen betalings-transacties verwerken – waardoor betalingsopdrachten na een zeker tijdstip niet meer zonder hoge kosten voor manuele interventie kunnen worden herroepen – is het noodzakelijk een duidelijke termijn te specificeren waarna herroeping niet meer mogelijk is. Afhankelijk van de soort betalingsdienst en de betalingsopdracht kan de termijn evenwel tussen de partijen worden overeengekomen. De herroeping in dit verband is alleen van toepassing op de betrekkingen tussen de betalingsdienstgebruiker en de betalingsdienstaanbieder en laat de onherroepelijkheid en het definitieve karakter van betalingstransacties in betalingssystemen derhalve onverlet.

¹⁸ Verenigbaar met ECON 13.

- (25) Ten behoeve van een volledig geïntegreerde en volautomatische verwerking van betalingen en voor het bieden van rechtszekerheid wat de nakoming van de onderliggende verplichtingen tussen betalingsdienstgebruikers betreft, is het van essentieel belang dat het volledige bedrag dat door de betaler is overgemaakt, op de rekening van de begunstigde wordt gecrediteerd. Het mag bijgevolg niet mogelijk zijn dat een van de bij de uitvoering van betalingstransacties betrokken intermediairs inhoudingen op het overgemaakte bedrag toepast. Voor de begunstigde moet het echter wel mogelijk zijn met zijn betalingsdienstaanbieder een overeenkomst te sluiten op grond waarvan laatstgenoemde zijn provisies mag inhouden. Om de begunstigde in staat te stellen na te gaan of het verschuldigde bedrag correct betaald is, dient de achteraf verstrekte informatie niettemin naast het volledige overgemaakte bedrag ook het bedrag van de eventuele kosten te vermelden.
- (26) Wat kosten betreft, heeft de ervaring geleerd dat het delen van kosten tussen betaler en begunstigde het meest efficiënte systeem is omdat het de volautomatische verwerking van betalingen vergemakkelijkt. Er dient derhalve voor te worden gezorgd dat kosten rechtstreeks bij de betaler en de begunstigde in rekening worden gebracht door hun respectieve betalingsdienstaanbieders. Dit mag echter alleen gelden in gevallen waarin de transactie geen valutawissel vereist ¹⁹. Het bedrag van de in rekening gebrachte kosten kan ook nihil zijn aangezien deze richtlijn geen afbreuk doet aan de praktijk waarbij de betalingsdienstaanbieder consumenten geen kosten aanrekent voor de creditering van hun rekeningen. Evenzo kan een betalingsdienstaanbieder, afhankelijk van de contractuele voorwaarden, alleen aan de begunstigde (handelaar) kosten voor het gebruik van de betalingsdienst in rekening brengen, met als gevolg dat de betaler geen kosten hoeft te betalen. De kosten voor het gebruik van het betalingssysteem kunnen als abonnementsgeld in rekening worden gebracht. De bepalingen inzake het overgemaakte bedrag of in rekening gebrachte kosten zijn niet rechtstreeks van invloed op de tussen de betalingsdienstaanbieders of eventuele intermediairs gehanteerde tarieven.
- (26 bis) Ten behoeve van de transparantie en de mededinging mag de betalingsdienstaanbieder niet beletten dat de begunstigde van de betaler voor het gebruik van een specifiek betalingsinstrument een kostenvergoeding verlangt. Wanneer een debetbetaalkaartsysteem evenwel een essentieel onderdeel van de betalingsinfrastructuur is, kunnen de lidstaten begunstigten verbieden om een vergoeding te verlangen voor met debetkaarten verrichte betalingen.

¹⁹ Zoals in ECON 15.

- (27) Teneinde de doelmatigheid van betalingen overal in de Gemeenschap te bevorderen, dient een maximale uitvoeringstermijn van één dag te worden vastgesteld voor alle door de betaler geïnitieerde, in euro of in een andere valuta van een lidstaat luidende betalingen, met inbegrip van overmakingen en geldtransfers. Voor alle andere betalingen, zoals door of via een begunstigde geïnitieerde betalingen, met inbegrip van automatische afschrijvingen en kaartbetalingen, dient dezelfde uitvoeringstermijn van één dag te gelden, tenzij tussen de betalingsdienstaanbieder en de betalingsdienstgebruiker uitdrukkelijk een langere uitvoeringstermijn overeengekomen is. De begunstigde (handelaar) en zijn betalingsdienstaanbieder kunnen evenwel een langere termijn overeenkomen die voor automatische afschrijvingen ten hoogste drie werkdagen mag zijn. De hierboven bedoelde termijnen kunnen met nog eens een werkdag worden verlengd indien de betalingsopdracht op papier wordt gegeven. Zodoende kan de verlening van betalingsdiensten aan consumenten die louter aan papieren documenten gewend zijn, worden voortgezet. Gezien het feit dat nationale betalingsinfrastructuren veelal zeer efficiënt zijn en om verslechtering van het huidige niveau van dienstverlening te voorkomen, dient het de lidstaten te worden toegestaan in voorkomend geval regels te stellen of te handhaven die een uitvoeringstermijn van minder dan één dag specificeren ²⁰.
- (28) De bepaling betreffende de uitvoering voor het volledige bedrag en de uitvoeringstermijn dient als goede praktijk te gelden wanneer een van de betalingsdienstaanbieders niet in de Gemeenschap is gevestigd ²¹.
- (29) Het is van essentieel belang dat de betalingsdienstgebruiker de werkelijke kosten en heffingen op de betalingsdiensten kent om zijn keuze te kunnen maken. Het hanteren van niet-transparante prijszettingmethoden mag dan ook niet worden toegestaan, aangezien algemeen wordt erkend dat dergelijke methoden het bijzonder moeilijk maken voor gebruikers om de werkelijke prijs van de betalingsdienst te bepalen. Met name het gebruik van valuterings in het nadeel van de gebruiker mag niet worden toegestaan ²².

²⁰ Zie ECON 16.

²¹ ECON 19.

²² ECON 20.

- (30) Voor een vlotte en efficiënte werking van het betalingssysteem moet de gebruiker erop kunnen vertrouwen dat de betalingsdienstaanbieder de betalingstransactie correct en binnen de overeengekomen termijn uitvoert. De aanbieder is doorgaans in de positie om de risico's te beoordelen die aan de betalingstransactie verbonden zijn. Het is de aanbieder die het betalingssysteem beschikbaar stelt die regelingen treft om op de verkeerde plaats terecht gekomen of verkeerd toegewezen geldmiddelen terug te roepen, en in de meeste gevallen beslist welke intermediairs bij de uitvoering van een transactie worden betrokken. In het licht van het bovenstaande is het, behoudens in geval van overmacht, volkomen normaal dat de betalingsdienstaanbieder een risicoaansprakelijkheid wordt opgelegd voor de uitvoering van een betalingstransactie die hij van de gebruiker heeft aanvaard.²³
- (30 bis) (...) De betalingsdienstaanbieder dient aansprakelijk te zijn voor de correcte uitvoering van de betaling, met inbegrip van volledige aansprakelijkheid voor enigerlei nalatigheid van andere partijen in de betalingsketen tot en met (...) de betaling aan de begunstigde. Uit hoofde van deze aansprakelijkheid dient de betalingsdienstaanbieder, wanneer de begunstigde niet voor het volledige bedrag wordt gecrediteerd, de betaler onmiddellijk het toepasselijke bedrag van de transactie terug te betalen, onverminderd andere mogelijke vorderingen. De eventuele compensatie en het recht op terugbetaling tussen de betalingsdienstaanbieders en eventuele intermediairs, zoals de verwerkers, dienen contractueel te worden geregeld.
- (31) Het moet mogelijk zijn voor de betalingsdienstaanbieder om op ondubbelzinnige wijze aan te geven welke informatie nodig is om een betalingsopdracht correct uit te voeren. Teneinde fragmentatie te vermijden en het opzetten van geïntegreerde betalingssystemen in de Gemeenschap niet in het gedrang te brengen, mag het de lidstaten daarentegen niet worden toegestaan te verlangen dat voor betalingstransacties een specifieke identifier wordt gebruikt. De aansprakelijkheid van de betalingsdienstaanbieder dient beperkt te blijven tot de correcte uitvoering van de betalingstransactie in overeenstemming met de betalingsopdracht van de betalingsdienstgebruiker. Indien de betalingsdienstaanbieder ook andere informatie verlangt, zoals de BIC (bankidentificatiecode) of de naam van de andere gebruiker, dient hij in de mate van het mogelijke met passende middelen na te gaan of die informatie strookt met andere informatie. De naleving van deze bepaling vergt evenwel geen manuele controle en mag derhalve de volautomatische verwerking niet beletten.

²³ ECON 21.

- (32) Teneinde overal in de Gemeenschap effectieve fraudepreventie te bevorderen en betalingsfraude tegen te gaan, dient te worden voorzien in een efficiënte gegevensuitwisseling tussen betalingsdienstaanbieders, die ertoe moeten worden gemachtigd om persoonsgegevens over bij betalingsfraude betrokken personen te verzamelen, te verwerken en uit te wisselen. Al deze werkzaamheden dienen te worden verricht met inachtneming van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.
- (33) Het is noodzakelijk te zorgen voor de effectieve handhaving van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van nationaal recht. Er dienen bijgevolg passende procedures te worden vastgesteld om klachten te kunnen indienen tegen betalingsdienstaanbieders die zich niet aan die bepalingen houden, en om ervoor te zorgen dat, in voorkomend geval, passende, evenredige en afschrikkende sancties worden opgelegd.
- (34) Onverminderd het recht van cliënten om een gerechtelijke procedure in te leiden, dienen de lidstaten zorg te dragen voor een toegankelijke en kostengevoelige beslechting van de tussen betalingsdienstaanbieders en consumenten rijzende geschillen die uit de in deze richtlijn neergelegde rechten en plichten voortvloeien. Het Verdrag van Rome garandeert dat een rechtskeuzeovereenkomst de consument niet de bescherming kan ontnemen die hij geniet op grond van de dwingende voorschriften van het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft²⁴.
- (34 bis) De lidstaten dienen uit te maken of de met de vergunningverlening aan betalingsinstellingen bevoegde autoriteiten ook de bevoegde autoriteiten kunnen zijn met betrekking tot de klachten- en de buitengerechtelijke beroepsprocedure.
- (35) Deze richtlijn dient de bepalingen van nationaal recht onverlet te laten welke betrekking hebben op de aansprakelijkheidsgevolgen van het feit dat een uittreksel of overzicht onjuist opgesteld of doorgegeven is.

²⁴ Om te

- (36) Aangezien het noodzakelijk is om de efficiënte werking van deze richtlijn te toetsen en de bij de totstandbrenging van een eengemaakte betaalmarkt geboekte vooruitgang te volgen, dient van de Commissie te worden verlangd dat zij drie jaar na het einde van de omzettingstermijn van deze richtlijn een verslag uitbrengt.
- (37) Aangezien de bepalingen van Richtlijn 97/5/EG volledig zijn gewijzigd, dient die richtlijn te worden ingetrokken.
- (38) Het is noodzakelijk gedetailleerdere regels vast te stellen met betrekking tot het frauduleus gebruik van betaalkaarten, een terrein dat momenteel wordt bestreken door Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten en Richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten en tot wijziging van de Richtlijnen 90/619/EEG, 97/7/EG en 98/27/EG van de Raad. Deze richtlijnen dienen bijgevolg dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (39) Aangezien financiële instellingen overeenkomstig Richtlijn 2006/48/EG niet aan de op kredietinstellingen toepasselijke voorschriften onderworpen zijn, dienen voor financiële instellingen dezelfde vereisten als voor betalingsinstellingen te gelden zodat zij in staat zijn overal in de Gemeenschap betalingsdiensten aan te bieden. Richtlijn 2006/48/EG dient bijgevolg dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (39 bis) Aangezien geldtransferdiensten in deze richtlijn omschreven zijn als betalingsdiensten waarvoor een vergunning als betalingsinstelling nodig is of een registerinschrijving voor sommige natuurlijke en rechtspersonen die in bepaalde, in de onderhavige richtlijn gespecificeerde omstandigheden voor een ontheffing in aanmerking komen, dient Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme bijgevolg dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (40) Ter wille van de rechtszekerheid is het aangewezen overgangsregelingen te treffen op grond waarvan personen die overeenkomstig de bepalingen van nationaal recht welke vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn van toepassing waren, de werkzaamheden van betalingsinstellingen hebben aangevangen, deze werkzaamheden gedurende een gespecificeerde periode binnen de betrokken lidstaat kunnen blijven voortzetten.

- (41) Aangezien de doelstellingen van de voorgestelde maatregel, namelijk de totstandbrenging van een interne markt voor betalingsdiensten, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt omdat zulks de harmonisatie vereist van een veelheid van verschillende voorschriften die thans in de rechtsstelsels van de diverse lidstaten bestaan, en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (42) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden, als gewijzigd bij Besluit 2006/512/EG van de Raad van 17 juli 2006,

TITEL 1

Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze richtlijn worden voorschriften vastgesteld op grond waarvan de lidstaten de volgende zes categorieën betalingsdienstaanbieders onderscheiden:
 - a) kredietinstellingen in de zin van artikel 4, lid 1, onder a) van Richtlijn 2006/48/EG ²⁵;
 - b) instellingen voor elektronisch geld in de zin van artikel 1, lid 3, onder a) van Richtlijn 2000/46/EG ²⁶;
 - c) postcheque- en girodiensten die krachtens nationale wetgeving gemachtigd zijn om betalingsdiensten aan te bieden ²⁷
 - d) betalingsinstellingen in de zin van deze richtlijn ²⁸;
 - d bis) de Europese Centrale Bank en nationale centrale banken wanneer zij niet handelen in hun hoedanigheid van monetaire autoriteit ²⁹;
 - d ter) de lidstaten en hun regionale en lokale overheden wanneer zij niet handelen in hun hoedanigheid van overheidsinstantie ³⁰;

²⁵ ECON 26, verwijzing naar de nieuwe richtlijn werkzaamheden van kredietinstellingen van 2006 in plaats van naar de richtlijn van 2000.

²⁶ ECON 27. Volgens artikel 8 van Richtlijn 2000/46/EG zijn ook ondernemingen met een ontheffing instellingen voor elektronisch geld.

²⁷ Verwijzing naar Richtlijn 2006/48/EG geschrapt aangezien in artikel 2 van die richtlijn alleen aan postcheque- en girodiensten wordt gerefereerd, zonder verdere verduidelijking. Er is bovendien geen communautaire wetgeving betreffende postcheque- en girodiensten.

²⁸ ECON 28.

²⁹ Deels als in ECON 29.

³⁰ Deels als in ECON 30.

2. Voorts worden bij deze richtlijn regels vastgesteld betreffende de transparantie van aan betalingsdiensten verbonden voorwaarden en informatievereisten en de respectieve rechten en plichten van gebruikers en aanbieders van betalingsdiensten met betrekking tot het als gewoon beroep of bedrijf aanbieden van betalingsdiensten ³¹.
3. geschrapt ³².
- 3 bis. Geschrapt ³³.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op betalingsdiensten in de Gemeenschap. Titel III en titel IV van deze richtlijn zijn evenwel alleen van toepassing wanneer de betalingsdienstaanbieder van zowel de betaler als de begunstigde of de enige bij de betalingstransactie betrokken betalingsdienstaanbieder in de Gemeenschap gevestigd is ³⁴.

(...)
(...)
2. De titels III en IV van deze richtlijn zijn van toepassing op betalingsdiensten verricht in euro of in een andere officiële valuta van een van de lidstaten ³⁵.
3. De lidstaten kunnen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van de toepassing van deze richtlijn op kredietstellingen als bedoeld in artikel 2, met uitzondering van het eerste en tweede streepje, van Richtlijn 2006/48/EG ³⁶.

³¹ Voorheen artikel 1, lid 3. Er wordt niet langer gerefereerd aan de toegang tot, de uitoefening van en het bedrijfseconomisch toezicht op de werkzaamheden van het betalingsdienstenbedrijf noch aan de toegang tot open betalingssystemen. Verenigbaar met ECON 31.

³² Zoals in ECON 32. Centrale banken worden behandeld in punt d bis) van lid 1.

³³ Verplaatst naar artikel 2, lid 3.

³⁴ Ter verduidelijking van de tekst, verenigbaar met het eerste deel van ECON 34.

³⁵ Als in ECON 34, laatste deel.

³⁶ Voorheen artikel 1, lid 3 bis, ongewijzigd.

Artikel 3
Uitsluiting van het toepassingsgebied

Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- a) betalingstransacties die, uitsluitend in contanten, rechtstreeks door de betaler aan de begunstigde worden verricht, zonder intermediair;
- a bis) betalingstransacties die door de betaler aan de begunstigde worden verricht via een handelsagent die gemachtigd is om voor rekening van de betaler of de begunstigde de verkoop of aankoop van goederen of diensten tot stand te brengen of af te sluiten;
- b) beroepsmatig transport van bankbiljetten en muntstukken, inclusief ophaling, verwerking en levering;
- c) betalingstransacties die bestaan in de niet-beroepsmatige ophaling en levering van contanten in het kader van een activiteit zonder winstoogmerk of voor liefdadigheidsdoeleinden;
- d) de dienst waarbij contanten door de begunstigde aan de betaler worden verstrekt als onderdeel van een betalingstransactie op uitdrukkelijk verzoek van de betalingsdienstgebruiker vlak voor de uitvoering van een betalingstransactie in de vorm van een betaling voor de aankoop van goederen of diensten ³⁷;
- e) geldwisseltransacties, dat wil zeggen contante transacties waarbij de geldmiddelen niet op een betaalrekening worden aangehouden ³⁸;
- ³⁹ f) betalingstransacties die gebaseerd zijn op een van de volgende documenten die door een betalingsdienstaanbieder zijn uitgegeven met de bedoeling geldmiddelen beschikbaar te stellen aan de begunstigde:

³⁷ Als in ECON 36, licht gewijzigd.

³⁸ Zoals in ECON 37.

³⁹ Er lijkt zich een duidelijke meerderheid af te tekenen die meegaat in het voorstel om papieren instrumenten uit te sluiten. Er zij op gewezen dat, nu dergelijke instrumenten buiten de harmonisatievereisten van deze richtlijn vallen, het de lidstaten vrijstaat op dergelijke instrumenten de nationale voorschriften toe te passen die zij nodig achten.

- i) papieren cheques in de zin van het Verdrag van Genève van 19 maart 1931 tot invoering van een eenvormige wet op cheques;
- ii) papieren cheques die vergelijkbaar zijn met die bedoeld in punt i) en die vallen onder het recht van lidstaten die geen partij zijn bij het Verdrag van Genève van 1931;
- iii) papieren wissels in de zin van het Verdrag van Genève van 7 juni 1930 tot invoering van een eenvormige wet op wisselbrieven en orderbriefjes ⁴⁰;
- iv) papieren vouchers;
- v) papieren reischeques;
- vi) papieren promessen;
- vii) papieren postwissels als omschreven door de Wereldpostunie.

g) betalingstransacties die worden verricht binnen een betalings- of een effectenafwikkelingssysteem, of tussen afwikkelingsinstellingen, centrale tegenpartijen, clearingsinstellingen en/of centrale banken en andere deelnemers van het systeem, en betalingsdienstaanbieders, onverminderd artikel 23 ⁴¹;

g bis) betalingstransacties in verband met dienstverlening op effecten, met inbegrip van uitkeringen van dividend, inkomsten en dergelijke, en aflossing en verkoop, verricht door personen als bedoeld in punt g) of door beleggingsondernemingen, kredietinstellingen, (...) instellingen voor collectieve belegging of beheermaatschappijen die beleggingsdiensten aanbieden, alsmede andere instellingen aan welke bewaarneming van financiële instrumenten is toegestaan;

⁴⁰ Zoals in ECON 38.

⁴¹ ECON 42, licht gewijzigd.

- h) door technische dienstverleners verrichte diensten die de aanbidding van betalingsdiensten ondersteunen zonder dat de betrokken dienstverleners op enig moment in het bezit komen van de over te maken geldmiddelen, met inbegrip van verwerking en opslag van gegevens, diensten ter bescherming van het vertrouwen en het privé-leven, authenticatie van gegevens en entiteiten, aanbidding van IT- en communicatienetwerken, alsook aanbidding en onderhoud van voor betalingsdiensten gebruikte terminals en apparaten;
- i) diensten gebaseerd op instrumenten die kunnen worden gebruikt om, louter in de door de uitgevende instelling gebruikte bedrijfsgebouwen of uit hoofde van een handelsovereenkomst met de uitgevende instelling, hetzij binnen een beperkt netwerk van dienstverleners hetzij voor een beperkte reeks goederen en diensten, goederen en diensten te verkrijgen;
- j) betalingstransacties die worden uitgevoerd met behulp van een telecommunicatie-, digitaal of IT-instrument en betrekking hebben op de aankoop van een digitaal goed of elektronische communicatiedienst welke door de dienstverlener die de exploitant is van het telecommunicatie- of IT-systeem of –netwerk waarlangs de betaling wordt verricht, wordt geleverd aan het instrument zelf of aan een ander soortgelijk instrument en waarbij de betaling rechtstreeks geschiedt aan de dienstenaanbieder, voor diens rekening en niet aan hem als intermediair voor een derde die de goederen of diensten oorspronkelijk heeft geleverd ⁴².
- k) betalingstransacties die worden verricht tussen betalingsdientstaanbieders voor eigen rekening, en tussen agenten of bijkantoren voor eigen rekening ⁴³;
- l) betalingstransacties tussen een moederonderneming en haar dochteronderneming of tussen dochternemingen van dezelfde moederonderneming, waarbij geen andere betalingsdientstaanbieder dan een tot dezelfde groep behorende onderneming als intermediair handelt.

Artikel 4

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- 1) "*lidstaat van herkomst*":

⁴² ECON 44 gewijzigd.

⁴³ ECON 45, refereert aan agenten in plaats van aan verbonden agenten.

i) geschrapt ⁴⁴.

ii) de lidstaat waar de statutaire zetel van de betalingsdienstaanbieder gelegen is; of

iii) indien de betalingsdienstaanbieder overeenkomstig zijn nationale wetgeving geen statutaire zetel heeft, de lidstaat waar zijn hoofdkantoor gelegen is;

2) "*lidstaat van ontvangst*": lidstaat die niet de lidstaat van herkomst is en waar de betalingsdientaanbieder een bijkantoor of een agent heeft of betalingsdiensten aanbiedt;

2 bis) "*betalingsdienst*": bedrijfswerkzaamheden als vermeld in de bijlage (...) ⁴⁵;

2 ter) "*betalingsinstellingen*": rechtspersonen waaraan overeenkomstig artikel 6 vergunning is verleend om overal in de Gemeenschap betalingsdiensten aan te bieden en uit te voeren ⁴⁶.

2 quater) "*betalingstransactie*": de door de betaler of de begunstigde geïnitieerde handeling waarbij geldmiddelen worden gedeponeerd, overgemaakt of opgenomen, ongeacht of er onderliggende verplichtingen tussen de betaler en de begunstigde zijn ⁴⁷.

3) "*betalingssysteem*": geldovermakingssysteem met formele en gestandaardiseerde regelingen en gemeenschappelijke regels voor de verwerking, clearing en/of afwikkeling van betalingstransacties;

3 bis) "*gesloten betalingssysteem*": een particulier betalingssysteem waarbij één betalingsdienstaanbieder zowel voor de betaler als voor de begunstigde de voornaamste betalingsdienstaanbieder is en waarbij de eigenaar van het systeem doorgaans de eigenaar is van het technisch netwerk dat gebruikt wordt voor het geleiden, schakelen, clearen en verwerken van de betalingstransacties;

⁴⁴ Zoals ECON 46, eerste deel.

⁴⁵ ECON 48 gewijzigd.

⁴⁶ Zoals in ECON 49.

⁴⁷ Zoals in ECON 50.

- 4) "*betaler*": hetzij een natuurlijke of rechtspersoon die houder is van een betaalrekening (...) en een betalingstransactie vanaf die betaalrekening toestaat (...), hetzij bij ontbreken van een betaalrekening, een natuurlijke of rechtspersoon die (...) een opdracht tot een betalingstransactie geeft ⁴⁸;
- 5) "*begunstigde*": natuurlijke of rechtspersoon die de beoogde ontvanger is van de geldmiddelen waarop een betalingstransactie betrekking heeft ⁴⁹;
- 5 bis) "*betalingsdienstaanbieders*": ondernemingen als bedoeld in artikel 1, lid 1, en natuurlijke en rechtspersonen die in aanmerking komen voor de ontheffing overeenkomstig artikel 21 ⁵⁰;
- 6) "*betalingsdienstgebruiker*": natuurlijke of rechtspersoon die in de hoedanigheid van betaler, begunstigde of beide van een betalingsdienst gebruik maakt;
- 6 bis) "*consument*": een natuurlijke persoon die, in betalingsdienstcontracten welke onder deze richtlijn vallen, voor doeleinden buiten zijn bedrijfs- of beroepswerkzaamheden handelt ⁵¹;
- 6 ter) "*raamcontract*": een betalingsdienstencontract dat de toekomstige uitvoering beheerst van afzonderlijke en opeenvolgende betalingstransacties en dat de verplichtingen en voorwaarden voor de opening van een betaalrekening kan omvatten ⁵²;
- 6 quater) "*geldtransfer*": een betalingsdienst (...) ⁵³ waarbij, zonder opening van betaalrekeningen, van een betaler geldmiddelen worden ontvangen met als enig doel het daarmee corresponderende bedrag over te maken aan een begunstigde of aan een andere, voor rekening van de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder en/of waarbij de geldmiddelen voor rekening van de begunstigde worden ontvangen en aan de begunstigde beschikbaar worden gesteld;

⁴⁸ Zoals in de verordening betalर्सinformatie, artikel 2, punt 3, document PE-CONS 3630/06. Verenigbaar met ECON 53.

⁴⁹ Zoals in ECON 54.

⁵⁰ Nieuwe definitie.

⁵¹ EP: micro-ondernemingen op dezelfde wijze behandelen als consumenten; definitie van *professionele gebruiker* opnemen (ECON 55).

⁵² Verenigbaar met ECON 56 en 160, in één definitie samengebracht.

⁵³ Er wordt niet langer gerefereerd aan diensten voor het betalen van rekeningen. Zie nieuwe overweging 6 bis.

- 7) "betaalrekening": op naam van een of meer betalingsdienstgebruikers aangehouden rekening die voor de uitvoering van betalingstransacties wordt gebruikt ⁵⁴;
- 8) "geldmiddelen": bankbiljetten en muntstukken, giraal geld en elektronisch geld als bedoeld in Richtlijn 2000/46/EG ⁵⁵;
- 9) geschrapt.
- 10) "betalingsopdracht": door een betaler of een begunstigde aan zijn betalingsdienstaanbieder gegeven instructie om een betalingstransactie uit te voeren;
- 11) "valutadatum": referentieperiode die door een betalingsdienstaanbieder wordt gebruikt voor de berekening van de interesten op de geldmiddelen waarmee een betaalrekening wordt gedebiteerd of gecrediteerd;
- 12) "referentiewisselkoers": de wisselkoers die als berekeningsgrondslag wordt gehanteerd bij een valutawissel en die door de betalingsdienstaanbieder beschikbaar wordt gesteld of afkomstig is van een (...) bron die door het publiek kan worden geraadpleegd ⁵⁶;
- 13) "authenticatie": procedure die de betalingsdienstaanbieder in staat stelt te verifiëren of de (...) betalingsopdracht door de betaler is toegestaan ⁵⁷;
- 14) "referentierentevoet": de rentevoet die als grondslag wordt gehanteerd voor de berekening van eventueel in rekening te brengen interesten en die afkomstig is van een (...) bron welke door het publiek kan worden geraadpleegd en door beide partijen bij een betalingsdienstencontract kan worden geverifieerd ⁵⁸;

⁵⁴ Verenigbaar met ECON 57.

⁵⁵ Zoals in ECON 59.

⁵⁶ Verenigbaar met ECON 60.

⁵⁷ Verenigbaar met ECON 61.

⁵⁸ Zoals in ECON 62.

- 15) "unieke identificador": de door de betalingsdienstaanbieder aan de betalingsdienstgebruiker medegedeelde combinatie van letters, nummers en symbolen, door laatstgenoemde te verstrekken om de andere bij een betalingstransactie betrokken betalingsdienstgebruiker en zijn betaalrekening ondubbelzinnig te identificeren ⁵⁹;
- 16) "agent": een natuurlijke of rechtspersoon die bij het verrichten van betalingsdiensten voor rekening van een betalingsinstelling optreedt;
- 17) "betaalinstrument": gepersonaliseerd(e) instrument(en) en/of geheel van procedures, overeengekomen tussen de betalingsdienstgebruiker en de betalingsdienstaanbieder, waarvan de betalingsdienstgebruiker gebruik maakt om de betalingsdienstaanbieder in staat te stellen een betalingsopdracht te (...) initiëren;
- 18) "techniek voor communicatie op afstand": ieder middel dat kan worden gebruikt om een betalingsdienstencontract te sluiten zonder de gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de betalingsdienstaanbieder en de betalingsdienstgebruiker;
- 19) "duurzame drager": elk hulpmiddel dat het de betalingsdienstgebruiker mogelijk maakt de aan hem persoonlijk gerichte informatie op zodanige wijze op te slaan dat deze gedurende een voor het doel van de informatie toereikende periode kan worden geraadpleegd en waarmee de opgeslagen informatie ongewijzigd kan worden gereproduceerd ⁶⁰.
- 19 ter) geschrapd ⁶¹.
- 20) "werkdag": een dag waarop de relevante betalingsdienstaanbieder van de betaler of de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde die betrokken is bij de uitvoering van een betalingstransactie open is voor de bij de uitvoering van een betalingstransactie vereiste werkzaamheden ⁶²;

⁵⁹ Zoals in ECON 63. Ter verduidelijking wordt ook gerefereerd aan de betaalrekening aangezien gewoonlijk de betaalrekening en niet de betalingsdienstgebruiker wordt gespecificeerd.

⁶⁰ Gelijk aan ECON 65. Zie ook overweging 18 bis.

⁶¹ De definitie van consument is verplaatst naar punt 6 bis.

⁶² Verenigbaar met ECON 66, enigszins anders geformuleerd.

- 21) "*automatische afschrijving*": een betalingsdienst voor afschrijvingen van de betaalrekening van een betaler, waarbij een betalingstransactie wordt geïnitieerd door de begunstigde op basis van een door de betaler aan de begunstigde, aan de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde of aan de betalingsdienstaanbieder van de betaler verstrekte opdracht;
- 22) "*bijkantoor*": een bedrijfszetel die niet het hoofdkantoor is en die een onderdeel zonder rechtspersoonlijkheid vormt van een betalingsinstelling en die rechtstreeks, geheel of gedeeltelijk de handelingen verricht die eigen zijn aan de werkzaamheden van een betalingsinstelling; verscheidene bedrijfszetels in eenzelfde lidstaat van een betalingsinstelling met hoofdkantoor in een andere lidstaat worden als één bijkantoor beschouwd;
- 23) "*groep*": een groep ondernemingen bestaande uit een moederonderneming, haar dochterondernemingen en de deelnemingen van de moederonderneming en haar dochterondernemingen, alsook ondernemingen die met elkaar verbonden zijn door een betrekking als bedoeld in artikel 12, lid 1, van Richtlijn 83/349/EEG ⁶³;

⁶³ Definitie van groep als in artikel 2, punt 12, van Richtlijn 2002/87/EG.

TITEL II

Betalingsdienstaanbieders

Hoofdstuk 1

Betalingsinstellingen

AFDELING I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 5

Vergunningaanvragen

Voor het verkrijgen van een vergunning als betalingsinstelling wordt bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst een aanvraag ingediend, vergezeld van het volgende ⁶⁴:

- a) een programma van werkzaamheden, waarin met name de aard van de voorgenomen betalingsdiensten wordt vermeld;
- b) een bedrijfsplan met een budgetprognose voor de eerste drie boekjaren waardoor wordt aangetoond dat de aanvrager in staat is gebruik te maken van passende en evenredige systemen, middelen en procedures om op een gezonde basis te opereren ⁶⁵;

⁶⁶[b bis) bewijs dat de betalingsdienst over het in artikel 5 bis, lid 1, genoemde aanvangskapitaal beschikt ⁶⁷;

b ter) een beschrijving van de procedure voor de juridische afscheiding van middelen overeenkomstig artikel 5 bis] ⁶⁸;

⁶⁴ Zoals in ECON 73.

⁶⁵ Zoals in ECON 74.

⁶⁶ Tussen vierkante haken aangezien nog geen beslissing is genomen over aangelegenheden in verband met eigen en afgescheiden vermogen.

⁶⁷ Zoals in ECON 75.

⁶⁸ Komt overeen met ECON 76.

- c) een beschrijving van de maatregelen voor goed bestuur (governance) en interne controle die de aanvrager heeft genomen, waaronder de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de procedures voor risicobeheer, waaruit blijkt dat die (...) controlemaatregelen en -procedures evenredig, passend, degelijk en adequaat zijn ⁶⁹;
- d) een beschrijving van de interne controlemechanismen die de aanvrager heeft opgezet om de in Richtlijn 2005/60/EG neergelegde verplichtingen in verband met het witwassen van geld en terrorismefinanciering na te komen ⁷⁰;
- e) geschrapt ⁷¹.
- f) een beschrijving van de organisatiestructuur van de aanvrager, met inbegrip van, voor zover van toepassing, een beschrijving van het voorgenomen gebruik van bijkantoren en agenten en van de regelingen voor uitbesteding, alsmede van zijn (...) deelname in een nationaal of internationaal betalingssysteem;
- f bis) geschrapt.
- g) de identiteit van personen die, rechtstreeks of onrechtstreeks, in de aanvrager gekwalificeerde deelnemingen bezitten in de zin van artikel 4, punt 11, van Richtlijn 2006/48/EG, alsmede de omvang van hun effectieve deelneming en het bewijs van hun geschiktheid, gelet op de noodzaak de gezonde en prudente bedrijfsvoering van de betalingsinstelling te garanderen;
- h) geschrapt
- i) de identiteit van de bestuurders en de managers van de betalingsinstelling, alsmede het bewijs dat zij betrouwbaar en deskundig zijn en over de nodige kennis en bekwaamheid beschikken om betalingsdiensten te verrichten, zoals bepaald door de lidstaat van herkomst van de betalingsinstelling ⁷²;

⁶⁹ Verenigbaar met ECON 77.

⁷⁰ Verenigbaar met ECON 78.

⁷¹ Zoals in ECON 79.

⁷² Verenigbaar met ECON 81.

- j) de rechtsvorm en de statuten van de aanvrager ⁷³;
- k) het adres van het hoofdkantoor (...) ⁷⁴.

Voor de toepassing van de punten [b bis,] c) en f), geeft de aanvrager een beschrijving van de regelingen voor accountantscontrole en de organisatorische regelingen die hij heeft getroffen voor het nemen van alle redelijke maatregelen om de belangen van zijn gebruikers te beschermen en om de continuïteit en betrouwbaarheid bij het verrichten van betalingsdiensten te garanderen ⁷⁵.

⁷⁶*[Artikel 5 bis (nieuw)]*

Solvabiliteitsvereisten en andere maatregelen om te garanderen dat de geldmiddelen van cliënten tijdens het overmaken beschermd zijn ⁷⁷

1. Een betalingsinstelling moet beschikken over een aanvangskapitaal als omschreven in artikel 57, punten a) en b), van Richtlijn 2006/48/EG, van ten minste [125 000 EUR]. Haar eigen vermogen, als omschreven in de artikelen 57 tot en met 61 en 63, 64 en 66 van Richtlijn 2006/48/EG, mag niet kleiner worden dan dat bedrag.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen ter voorkoming van het meervoudige gebruik van elementen die voor de berekening van het eigen vermogen in aanmerking komen wanneer de betalingsinstelling tot eenzelfde groep behoort als een andere betalingsinstelling, kredietinstelling, beleggingsonderneming, vermogensbeheerder of verzekeringsonderneming.

⁷³ Zoals in ECON 82, "als betrouwbaar bekend staan" vervangen door "betrouwbaar en deskundig zijn".

⁷⁴ Verenigbaar met ECON 83.

⁷⁵ Strookt met vroeger artikel 5, lid 2. Verwijzing naar punt b bis) tussen vierkante haken omdat nog geen beslissing is genomen over de kwestie van het afgescheiden vermogen.

⁷⁶ Het hele artikel staat tussen vierkante haken aangezien nog geen beslissing is genomen over aangelegenheden in verband met eigen en afgescheiden vermogen. Alleen technische wijzigingen. Geen punt van bespreking in de vergadering van 8 november

⁷⁷ Zoals in ECON 86.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat geldmiddelen die een betalingsinstelling van een betalingsdienstgebruiker op een betaalrekening heeft ontvangen of andere geldmiddelen die zij voor het verrichten van toekomstige betalingstransacties heeft ontvangen, juridisch afgescheiden zijn van andere geldmiddelen van een betalingsinstelling, zodat de ontvangen geldmiddelen in het belang van de betalingsdienstgebruikers gevrijwaard zijn ten opzichte van vorderingen van andere schuldeisers van de betalingsinstelling, in het bijzonder in het geval van een faillissement of een andere insolventieprocedure.
4. Wanneer een gedeelte van het bedrag aan geldmiddelen als bedoeld in lid 3 voor toekomstige betalingstransacties gebruikt wordt terwijl het resterende bedrag voor andere diensten dan betalingsdiensten wordt gebruikt, is lid 3 ook van toepassing op het voor toekomstige betalingstransacties ontvangen gedeelte van de middelen. Wanneer dat gedeelte variabel of niet tevoren bekend is, kunnen de lidstaten dit lid toepassen op basis van een representatief gedeelte dat geacht wordt voor betalingsdiensten te worden gebruikt, mits een dergelijk representatief gedeelte ten genoegen van de bevoegde autoriteiten redelijkerwijs op basis van historische gegevens kan worden geraamd.
5. Dit artikel is niet van toepassing op betalingsinstellingen die zich uitsluitend bezighouden met geldtransfers.
6. De in (...) de leden 3 en 4 bedoelde geldmiddelen mogen uitsluitend worden belegd in veilige, liquide activa met een lage risicograad als omschreven door de lidstaten. Op die activa zijn de voorschriften van lid (...) 3 van toepassing.]

Artikel 6

Vergunningverlening

- 1. De lidstaten schrijven voor dat andere ondernemingen dan die, bedoeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c), d bis) en d ter) en natuurlijke en rechtspersonen die in aanmerking komen voor de afwijking in artikel 21, wanneer zij voornemens zijn betalingsdiensten aan te bieden, een vergunning als betalingsinstelling moeten hebben verkregen alvorens het aanbieden van betalingsdiensten aan te vangen. Vergunningen worden louter verleend aan rechtspersonen met een vestiging in de lidstaat⁷⁸.

⁷⁸ Voorheen artikel 4 bis, lid -2.

1. Een vergunning wordt verleend indien de gegevens en bewijsstukken die de aanvraag vergezellen geheel in overeenstemming zijn met artikel 5 en indien de bevoegde autoriteiten die de aanvraag onderzocht hebben over de gehele lijn tot een positief oordeel komen. Voordat een vergunning wordt verleend, kunnen de bevoegde autoriteiten zo nodig de nationale centrale bank of andere relevante overheidsinstanties raadplegen ⁷⁹.

1 bis. Een betalingsinstelling die overeenkomstig de nationale wetgeving van haar lidstaat van herkomst een statutaire zetel heeft, moet haar hoofdkantoor hebben in dezelfde lidstaat waar ze haar statutaire zetel heeft ⁸⁰.

2. De bevoegde autoriteiten verlenen slechts vergunning indien de betalingsinstelling, gelet op de noodzaak een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de betaalinstelling te garanderen, solide governancesystemen voor het betalingsdienstenbedrijf heeft, waaronder een duidelijke organisatorische structuur met duidelijk omschreven, transparante en samenhangende verantwoordelijkheden, effectieve procedures voor de detectie, het beheer, de bewaking en verslaglegging van de risico's waaraan zij blootstaat of bloot kan komen te staan, en adequate internecontroleprocedures, zoals een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie; die maatregelen en procedures zijn gedetailleerd uitgewerkt en staan in verhouding tot de aard, omvang en complexiteit van de werkzaamheden van de betaalinstelling ⁸¹.

- 2 bis. De bevoegde autoriteiten weigeren een vergunning te verlenen indien zij, gelet op de noodzaak de gezonde en prudente bedrijfsvoering van een betalingsinstelling te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de aandeelhouders of vennoten die een gekwalificeerde deelneming bezitten ⁸².

- 2 ter. Wanneer er tussen de betalingsinstelling en andere natuurlijke of rechtspersonen nauwe banden bestaan als omschreven in artikel 4, punt 46), van Richtlijn 2006/48/EG, verlenen de bevoegde autoriteiten de vergunning slechts indien deze banden de effectieve uitoefening van hun toezichthoudende taken niet belemmeren ⁸³.

⁷⁹ Zoals in ECON 89.

⁸⁰ Voorheen artikel 14, eerste alinea. Verenigbaar met ECON 113.

⁸¹ Voorheen artikel 4 bis, lid 3, onder c).

⁸² Verenigbaar met ECON 91.

⁸³ Verenigbaar met ECON 92, verwijzing naar specifieke bepaling in nieuwe richtlijn van 2006. Voorheen artikel 4, punt 3, onder e).

- 2c. De bevoegde autoriteiten verlenen de vergunning louter indien de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een derde land die van toepassing zijn op één of meer natuurlijke of rechtspersonen met wie de kredietinstelling nauwe banden heeft, of moeilijkheden in verband met de toepassing van die wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, geen belemmering vormen voor de juiste uitoefening van hun toezichthoudende taken.
3. De vergunning is geldig in alle lidstaten en stelt de betrokken betalingsinstelling in staat overal in de Gemeenschap betalingsdiensten aan te bieden, zowel door middel van het vrij verrichten van diensten, als door middel van vrijheid van vestiging, mits de aangeboden diensten door de vergunning worden bestreken ⁸⁴.

Artikel 7

Mededeling van de genomen beslissing

Binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag of, indien de aanvraag onvolledig is, binnen drie maanden na ontvangst van alle voor het nemen van de beslissing benodigde gegevens deelt de bevoegde autoriteit de aanvrager mee of de vergunning verleend dan wel geweigerd is ⁸⁵.

Iedere weigering een vergunning te verlenen, wordt met redenen omkleed.

Artikel 7 bis

Intrekking van de vergunning

1. De bevoegde autoriteiten kunnen de vergunning die is verleend aan een betaalinstelling alleen dan intrekken wanneer de instelling:
- a) binnen een termijn van twaalf maanden geen gebruikmaakt van de vergunning, uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven geen gebruik van de vergunning te zullen maken of de werkzaamheden gedurende een periode van meer dan zes maanden heeft gestaakt, tenzij de betrokken lidstaat heeft bepaald dat in die gevallen de vergunning vervalt; of

⁸⁴ Met deze tekst wordt erkend dat aan betalingsinstellingen een vergunning kan worden verleend die alleen een deel van de in de bijlage vermelde diensten bestrijkt.

⁸⁵ Zoals in ECON 93.

- b) de vergunning heeft verkregen door middel van valse verklaringen of op enige andere onregelmatige wijze; of
 - c) niet meer voldoet aan de voorwaarden (...) voor het verlenen van een vergunning (...); of
 - d) door de voortzetting van haar betalingsdienstenbedrijf een bedreiging voor de stabiliteit van het betalingssysteem zou vormen; of
 - e) wanneer een van de overige gevallen van intrekking waarin de nationale voorschriften voorzien, zich voordoet.
2. Iedere intrekking van een vergunning moet, met redenen omkleed, worden medegedeeld aan de belanghebbenden.

Artikel 8

Registerinschrijving

De lidstaten leggen een openbaar register aan van alle vergunninghoudende betalingsinstellingen en hun bijkantoren en agenten, alsmede van alle natuurlijke en rechtspersonen en hun bijkantoren en agenten waarvoor een afwijking overeenkomstig artikel 21 is verleend, alsmede van de in artikel (...) 2, lid 3, vermelde instellingen⁸⁶ die krachtens nationale of communautaire wetgeving gemachtigd zijn om betalingsdiensten aan te bieden. Zij worden ingeschreven in het register van de lidstaat waar zij gevestigd zijn.

In dit register worden de betalingsdiensten⁸⁷ vermeld waarvoor de betalingsinstelling een vergunning heeft of waarvoor de natuurlijke of rechtspersoon een registerinschrijving heeft. Het kan door het publiek worden geraadpleegd en is online toegankelijk, en wordt regelmatig bijgewerkt.

⁸⁶ Opgemerkt zij dat de meeste van de hier bedoelde instellingen geen betalingsdiensten aanbieden.

⁸⁷ De vergunning als betalingsinstelling bestrijkt de in de bijlage vermelde betalingsdiensten maar niet de andere in artikel 10 bedoelde werkzaamheden.

Artikel 9
Instandhouding van de vergunning

Wanneer de correctheid van krachtens artikel 5 verstrekte gegevens of geleverd bewijs door enigerlei wijziging wordt beïnvloed, stelt de betalingsinstelling de bevoegde autoriteit van haar lidstaat van herkomst daarvan zonder onnodig uitstel in kennis.

Artikel 10
Werkzaamheden

1. Betalingsinstellingen mogen de volgende werkzaamheden uitoefenen:
 - a) het aanbieden van de in de bijlage vermelde betalingsdiensten ⁸⁸;
 - b) het aanbieden van operationele en nauw aanverwante nevendiensten, zoals het zorgen voor de uitvoering van betalingstransacties, valutawisseldiensten, bewaarnemingswerkzaamheden en de opslag en verwerking van gegevens ⁸⁹;
 - c) de exploitatie van betalingssystemen (...) ⁹⁰, onverminderd artikel 23 ⁹¹;
 - d) andere bedrijfswerkzaamheden dan het aanbieden van betalingsdiensten, met inachtneming van de toepasselijke nationale en communautaire wetgeving.
2. Betalingsinstellingen mogen geld van een betalingsdienstgebruiker slechts op betaalrekeningen aanhouden indien deze uitsluitend voor betalingstransacties worden gebruikt; geldmiddelen die betalingsinstellingen in verband met het aanbieden van betalingsdiensten van betalingsdienstgebruikers ontvangen, zijn geen deposito's of andere terugbetaalbare gelden in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2006/48/EG, noch elektronisch geld in de zin van artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2000/46/EG ⁹².

⁸⁸ Zoals in ECON 97.

⁸⁹ Zoals in ECON 98.

⁹⁰ Weggelaten gedeelte wordt reeds bestreken door de definitie in artikel 4, punt 3.

⁹¹ Leunt aan bij ECON 99.

⁹² Grotendeels verenigbaar met ECON 101.

[2 bis. Betalingsinstellingen mogen geen kredieten verlenen, tenzij:

⁹³

- a) de kredietverlening nauw verband houdt met de bedrijfsactiviteiten van de betalingsinstelling en
- b) het krediet wordt verleend uit het eigen vermogen van de betalingsinstelling en niet uit namens cliënten voor betalingsdiensten aangehouden geldmiddelen.]

3. Geschrappt.

AFDELING 2

OVERIGE VEREISTEN

Artikel 11

Gebruik van bijkantoren, agenten of instellingen waaraan werkzaamheden worden uitbesteed ⁹⁴

1. Een betalingsinstelling die voornemens is betalingsdiensten aan te bieden via een agent of een bijkantoor, verstrekt de bevoegde autoriteiten van haar lidstaat van herkomst de volgende informatie:
 - a) de naam en het adres van de agent of het bijkantoor;
 - b) een beschrijving van de interne controlemechanismen die door de agenten of bijkantoren zullen worden gebruikt om de in Richtlijn 2005/60/EG neergelegde verplichtingen in verband met het witwassen van geld en terrorismefinanciering na te komen;
 - c) geschrappt

⁹³ Tussen vierkante haken wegens verband met kapitaaluitgifte, enz. Geen punt van bespreking in de vergadering van 8 november.

⁹⁴ Verenigbaar met ECON 105.

- d) de identiteit van de bestuurders en de managers van de agent die of het bijkantoor dat bij het aanbieden van betalingsdiensten wordt gebruikt, alsmede het bewijs dat zij betrouwbaar en deskundig zijn;

1 bis. (...) Wanneer de bevoegde autoriteiten de in lid 1, punten a) tot en met d), vermelde gegevens ontvangen, mogen zij de agent of het bijkantoor inschrijven in het krachtens artikel 8 aangelegde register (...).

1 bisbis geschrapt

1 ter. (...) Indien de bevoegde autoriteiten van oordeel zijn dat de verstrekte gegevens incorrect zouden kunnen zijn, kunnen zij maatregelen treffen om de gegevens te verifiëren alvorens zij de agent of het bijkantoor in het register inschrijven.

1 quater. Indien de bevoegde autoriteiten er vervolgens nog steeds niet van overtuigd zijn dat de uit hoofde van lid 1, punten a) tot en met d), verstrekte gegevens correct zijn, weigeren zij de agent of het bijkantoor in te schrijven in het krachtens artikel 8 aangelegde register.

⁹⁵1 quinquies (...) Een betalingsinstelling die in een andere lidstaat werkzaamheden wenst uit te oefenen door een agent in te schakelen of een bijkantoor te vestigen, volgt de in artikel 20 vastgestelde procedure. Voordat de bevoegde autoriteiten krachtens het onderhavige artikel een agent of een bijkantoor in het register inschrijven, stellen zij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst van dat voornemen in kennis en (...) en houden zij rekening met het standpunt van laatstgenoemde. (...) Indien de bevoegde autoriteiten (...) van de beoogde lidstaat van ontvangst goede redenen hebben om te vermoeden dat, in verband met de voorgenomen inschakeling van de agent of de voorgenomen vestiging van het bijkantoor, geld wordt of werd witgewassen of dat gepoogd wordt of gepoogd werd geld wit te wassen of terrorisme te financieren in de zin van Richtlijn 2005/60/EG, stellen zij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst daarvan in kennis, die vervolgens kunnen weigeren de agent of het bijkantoor in het register in te schrijven of, indien de registerinschrijving van de agent of het bijkantoor, reeds heeft plaatsgevonden, deze doorhalen.

⁹⁵ Voorheen lid 1 ter.

2. Een betalingsinstelling die voornemens is betalingsdienstverrichtingen uit te besteden, stelt de bevoegde autoriteiten van haar lidstaat van herkomst daarvan in kennis.

Uitbesteding van belangrijke operationele taken mag niet wezenlijk afbreuk doen aan de kwaliteit van haar interne controle en aan het vermogen van de bevoegde autoriteiten om te controleren of de betalingsinstelling alle verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn nakomt ⁹⁶.

Voor de toepassing van de tweede alinea wordt een operationele taak als belangrijk aangemerkt indien een gebrekkige of tekortschietende uitvoering ervan wezenlijke nadelige gevolgen zou hebben voor de voortdurende inachtneming door een betalingsinstelling van de vergunningsvereisten van deze titel of van andere verplichtingen waaraan zij uit hoofde van deze richtlijn onderworpen is, voor haar financiële resultaten of voor de soliditeit of continuïteit van haar betalingsdiensten ⁹⁷.

⁹⁸De lidstaten zorgen ervoor dat betalingsinstellingen bij de uitbesteding van belangrijke operationele taken aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) de uitbesteding mag niet resulteren in het delegeren door de hoogste leiding van haar verantwoordelijkheid;
- b) de relatie en verplichtingen van de betalingsinstelling jegens haar cliënten uit hoofde van deze richtlijn mogen niet worden gewijzigd;
- c) de voorwaarden waaraan de betalingsinstelling moet voldoen om overeenkomstig deze titel een vergunning te verkrijgen, en om deze behouden, mogen niet worden ondermijnd;
- d) geen van de andere voorwaarden waaronder de vergunning aan de betalingsinstelling is verleend, mag worden opgeheven of gewijzigd.

⁹⁶ Zoals in artikel 13, lid 5, eerste alinea, van Richtlijn 2004/39/EG (MiFID).

⁹⁷ Zoals artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2006/73/EG van de Commissie.

⁹⁸ Zoals artikel 14, lid 1, van Richtlijn 2006/73/EG van de Commissie.

3. Betalingsinstellingen zorgen ervoor dat agenten of bijkantoren die voor hun rekening handelen, de betalingsdienstgebruikers daarvan in kennis stellen.

Artikel 12

Aansprakelijkheid

1. De lidstaten zorgen ervoor dat betalingsinstellingen die een beroep doen op derden voor de uitvoering van operationele taken, redelijke maatregelen nemen om onnodig operationeel risico te vermijden.
2. De lidstaten schrijven voor dat betalingsinstellingen volledig aansprakelijk blijven voor alle handelingen van hun (...) werknemers, hun agenten, bijkantoren of instellingen waaraan werkzaamheden zijn uitbesteed ⁹⁹.

Artikel 13

Bijhouden van gegevens

De lidstaten schrijven voor dat betalingsinstellingen voor de toepassing van deze titel gedurende ten minste vijf jaar alle nodige gegevens bijhouden, onverminderd Richtlijn 2005/60/EG of andere toepasselijke communautaire of nationale wetgeving ¹⁰⁰.

Artikel 14

Plaats van het hoofdkantoor

Geschrapt ¹⁰¹.

⁹⁹ Grotendeels verenigbaar met ECON 111, zij het dat het woord "verbonden" is weggelaten.

¹⁰⁰ Zoals in ECON 112.

¹⁰¹ Eerste lid verplaatst naar artikel 6, lid 2, en tweede lid verplaatst naar artikel 21, lid 1 ter. Lid 2 geschrapt als in ECON 114, zij het om andere redenen.

AFDELING 3

BEVOEGDE AUTORITEITEN EN TOEZICHT

Artikel 15

Aanwijzing van bevoegde autoriteiten

1. De lidstaten wijzen ofwel overheidsinstanties, ofwel lichamen die erkend zijn bij de nationale wetgeving of door overheidsinstanties die bij de nationale wetgeving daartoe uitdrukkelijk zijn gemachtigd, aan als de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het verlenen van een vergunning aan en het uit hoofde van deze titel uitoefenen van bedrijfseconomisch toezicht op betalingsinstellingen.

De bevoegde autoriteiten hebben een zodanig karakter dat zij onafhankelijk zijn van economische actoren en belangenconflicten worden vermeden. Zij mogen geen betalingsinstellingen, kredietinstellingen, instellingen voor elektronisch geld of postscheque- en girodiensten zijn.

De lidstaten stellen de Commissie van deze aanwijzing in kennis.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de krachtens lid 1 aangewezen bevoegde autoriteiten alle bevoegdheden bezitten die nodig zijn voor de vervulling van hun taken.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer op hun grondgebied meer dan een autoriteit bevoegd is voor de onder deze titel vallende aangelegenheden, deze autoriteiten nauw samenwerken zodat zij hun respectieve taken effectief kunnen uitvoeren. Hetzelfde geldt wanneer de voor de onder deze titel vallende aangelegenheden bevoegde autoriteiten niet de bevoegde autoriteiten zijn die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op kredietinstellingen ¹⁰².
4. De in lid 1 genoemde taken van de bevoegde autoriteiten vallen onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst ¹⁰³.

¹⁰² Om te zorgen voor samenwerking tussen de nationale bevoegde autoriteiten die belast zijn met het toezicht op betalingsinstellingen en de bevoegde autoriteiten die toezicht uitoefenen op kredietinstellingen, wanneer dit niet dezelfde autoriteiten zijn.

¹⁰³ Voorheen artikel 15 bis.

Artikel 16
*Doorlopend toezicht*¹⁰⁴

De lidstaten zien erop toe dat de controles die door de bevoegde autoriteiten worden uitgevoerd om na te gaan of het bepaalde in deze titel doorlopend wordt nageleefd evenredig, en passend zijn en aansluiten bij de risico's waaraan betalingsinstellingen zijn blootgesteld.

Om na te gaan of het bepaalde in deze titel wordt nageleefd, zijn de bevoegde autoriteiten gerechtigd de volgende maatregelen te nemen, en in het bijzonder¹⁰⁵:

- a) van de betalingsinstelling verlangen dat zij alle gegevens verstrekt die nodig zijn om te kunnen controleren of zij het bepaalde in deze titel naleeft;
- b) inspecties ter plaatse verrichten bij de betalingsinstelling, bij entiteiten waaraan taken zijn uitbesteed, bij agenten en bij bijkantoren waarvoor de betalingsinstelling aansprakelijk is¹⁰⁶;
- c) aanbevelingen, richtsnoeren en, voor zover van toepassing, (...) bindende administratieve maatregelen uitvaardigen¹⁰⁷;
- d) geschrapt¹⁰⁸.
- e) in de in artikel 7 bis bedoelde gevallen de vergunning opschorten of intrekken¹⁰⁹.

¹⁰⁴ Zoals in ECON 118.

¹⁰⁵ Zoals in ECON 119.

¹⁰⁶ Verenigbaar met ECON 120.

¹⁰⁷ Verenigbaar met ECON 121.

¹⁰⁸ Omdat het voormalige punt d) naar verwachting sommige lidstaten voor aanzienlijke moeilijkheden zou plaatsen wegens de wijze waarop hun nationale bestuur is opgezet, wordt voorgesteld die bepaling te vervangen door een nieuw lid 3 dat geïnspireerd zou zijn op artikel 54 van Richtlijn 2006/48/EG en daarom voor alle lidstaten makkelijker te aanvaarden zou moeten zijn.

¹⁰⁹ Verenigbaar met ECON 122.

Onverminderd de voor de intrekking van de vergunning geldende procedures en de bepalingen van het strafrecht, bepalen de lidstaten dat hun respectieve bevoegde autoriteiten tegen betalingsinstellingen of tegen de personen die de feitelijke zeggenschap over de bedrijfswerkzaamheden van betalingsinstellingen uitoefenen, wanneer die de wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften inzake het toezicht op of de uitoefening van hun betalingdienstenbedrijf overtreden, sancties kunnen uitspreken of maatregelen kunnen treffen welke beogen een eind te maken aan de geconstateerde overtredingen of de oorzaken daarvan weg te nemen ¹¹⁰.

Artikel 17

Beroepsgeheim

1. De lidstaten zien erop toe dat alle personen die voor de bevoegde autoriteiten werkzaam zijn of zijn geweest, alsmede deskundigen die in opdracht van de bevoegde autoriteiten handelen, aan het beroepsgeheim zijn gebonden, zulks onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen.
2. Bij de uitwisseling van informatie overeenkomstig artikel 19 wordt strikt de hand gehouden aan het beroepsgeheim ter bescherming van individuele en zakelijke rechten.
3. Bij de toepassing van dit artikel kunnen de lidstaten naar analogie rekening houden met het bepaalde in de artikelen 44 tot en met 52 van Richtlijn 2006/48/EG.

Artikel 18

Beroep op de rechter

De lidstaten zien erop toe dat beroep op de rechter mogelijk is tegen de beslissingen die de bevoegde autoriteiten jegens een betalingsinstelling nemen uit hoofde van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die overeenkomstig deze richtlijn zijn vastgesteld.

De eerste alinea is ook van toepassing in geval van nalatigheid.

¹¹⁰ Zoals artikel 54 van Richtlijn 2006/48/EG.

Artikel 19
Uitwisseling van informatie

1. De bevoegde autoriteiten van de verschillende lidstaten werken samen, onderling en, in voorkomend geval, met de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de lidstaten en met andere relevante, krachtens op betalingsdienstaanbieders toepasselijke communautaire of nationale wetgeving aangewezen bevoegde autoriteiten.
2. De lidstaten staan tevens toe dat informatie wordt uitgewisseld tussen hun bevoegde autoriteiten en de volgende instanties:
 - a) de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat die verantwoordelijk zijn voor de vergunningverlening aan en het toezicht op betalingsinstellingen;
 - b) de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de lidstaten, in hun hoedanigheid van monetaire en toezichthoudende autoriteit, alsook, in voorkomend geval, andere overheidsinstanties die met het toezicht op betalings- en afwikkelingssystemen belast zijn ¹¹¹;
 - c) andere relevante instanties die zijn aangewezen krachtens deze richtlijn en krachtens andere op betalingsdienstaanbieders toepasselijke Gemeenschapswetgeving, zoals wetgeving ter bestrijding van het witwassen van geld en terrorismefinanciering.

¹¹¹ Verenigbaar met ECON 125.

Artikel 20

Uitoefening van het recht tot vestiging en het recht tot het vrij verrichten van diensten

1. Elke vergunninghoudende betalingsinstelling die voor de eerste maal (...) betalingsdiensten¹¹² in een andere lidstaat dan haar lidstaat van herkomst wil aanbieden op grond van het recht tot vestiging of het recht tot het vrij verrichten van diensten, stelt de bevoegde autoriteiten van haar lidstaat van herkomst daarvan in kennis.

Binnen een maand na ontvangst van deze kennisgeving stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst in kennis van de naam en het adres van de betalingsinstelling en van de aard van de betalingsdiensten die deze instelling voornemens is op het grondgebied van de lidstaat van ontvangst aan te bieden.

2. Teneinde, ten aanzien van een bijkantoor of een agent van een betalingsinstelling op het grondgebied van een andere lidstaat, de controles te verrichten en de maatregelen te nemen waarin artikel 16 voorziet, werkt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst met de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst samen.
3. In het kader van de samenwerking overeenkomstig de leden 1 en 2 waarschuwt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst telkens wanneer zij op het grondgebied van laatstgenoemde lidstaat een inspectie ter plaatse wenst te verrichten.

Indien beide autoriteiten dit wensen, kan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst de taak om bij de betrokken instelling inspecties ter plaatse te verrichten, evenwel aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst delegeren.

4. De bevoegde autoriteiten verschaffen elkaar alle essentiële en/of relevante informatie, in het bijzonder wanneer er sprake is van inbreuken of van vermoedelijke inbreuken door een bijkantoor of een agent. Daartoe geven zij op verzoek alle relevante informatie en verstrekken zij op eigen initiatief alle essentiële informatie.

¹¹² Om te verduidelijken dat dit artikel handelt over het recht betalingsdiensten aan te bieden en niet over andere werkzaamheden van betalingsinstellingen.

4 bis. Onverminderd het voorgaande zijn de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de verplichtingen met betrekking tot het witwassen van geld uit hoofde van Richtlijn 2005/60/EG en regelgeving betreffende de bestrijding van het terrorisme ¹¹³.

AFDELING 4

DEROGATIE

¹¹⁴[Artikel 21

Voorwaarden

1. In afwijking van artikel 1, lid 1, punt d), kunnen de lidstaten geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen of toestaan dat hun bevoegde autoriteiten geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van de toepassing van de procedure en de voorwaarden, vastgesteld in de afdelingen 1 en 2, en toestaan dat natuurlijke of rechtspersonen in het krachtens artikel 8 aangelegde register worden ingeschreven, wanneer
 - a) de totale bedrijfsactiviteiten van de betrokken persoon, met inbegrip van die van verbonden agenten of bijkantoren waarvoor zij volledig aansprakelijk is, een uit betalingsdiensten resulterende omzet genereren ten belope van een totaalbedrag dat per maand gemiddeld niet hoger is dan 5 miljoen EUR en dat nooit hoger is dan 6 miljoen EUR;
 - en
 - b) geen van de bij het toezicht op of de uitoefening van het betalingsdienstenbedrijf betrokken natuurlijke personen veroordeeld is wegens strafbare feiten in verband met het witwassen van geld of terrorismefinanciering ¹¹⁵.

1 ter. Van een natuurlijke of rechtspersoon met een registerinschrijving overeenkomstig dit artikel wordt verlangd dat zij haar hoofdkantoor heeft in de lidstaat waar zij haar werkzaamheden feitelijk ontplooit ¹¹⁶.

¹¹³ Zoals in ECON 128.

¹¹⁴ Tussen vierkante haken wegens verband met kapitaaluitgifte, enz. Geen punt van bespreking in de vergadering van 8 november. Louter technische wijzigingen ter verduidelijking van de tekst.

¹¹⁵ Zoals punt c) in ECON 129.

2. De in lid 1 bedoelde personen worden behandeld als betalingsinstellingen. Zij mogen in de Gemeenschap echter alleen betalingsdiensten aanbieden in de lidstaat van de registratie-inschrijving.

De lidstaten kunnen ook bepalen dat zij alleen sommige van de in artikel 10 opgesomde werkzaamheden mogen ontplooiën.

3. De in lid 1 bedoelde personen stellen de bevoegde autoriteiten in kennis van elke verandering in hun situatie die relevant is voor de in lid 1 gespecificeerde voorwaarde. De lidstaten zorgen ervoor dat de persoon in kwestie, wanneer de in dit artikel gestelde voorwaarden niet langer vervuld zijn, binnen 30 kalenderdagen een vergunning aanvraagt volgens de procedure van artikel 6 ¹¹⁷.]

Artikel 22

Kennisgeving en informatieverstrekking

Indien een lidstaat van de bij artikel 21 geboden derogatie gebruik maakt, stelt hij de Commissie uiterlijk op de in artikel 85, lid 1, eerste alinea, gespecificeerde datum daarvan in kennis en deelt hij haar onverwijld elke latere wijziging mee. Voorts stelt hij de Commissie in kennis van het aantal betrokken natuurlijke en rechtspersonen en doet hij haar jaarlijks mededeling van (...) de omzet ¹¹⁸ op 31 december van elk kalenderjaar als bedoeld in artikel 21, lid 1, punt a) ¹¹⁹.

¹¹⁶ Voorheen artikel 14, tweede alinea.

¹¹⁷ Verenigbaar met het laatste deel van ECON 129.

¹¹⁸ Ter verduidelijking en als gevolg van de technische wijziging in artikel 21, lid 1, punt a).

¹¹⁹ Verenigbaar met ECON 130.

Hoofdstuk 2

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 23

Toegang tot betalingssystemen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de regels voor de toegang van vergunninghoudende en in het register ingeschreven betalingsdienstaanbieders die rechtspersonen zijn tot betalingssystemen objectief, niet-discriminerend en evenredig zijn en de toegang niet sterker belemmeren dan nodig is voor de vrijwaring tegen specifieke risico's en de bescherming van de financiële en operationele stabiliteit van het betalingssysteem.

Betalingssystemen mogen aan betalingsdienstaanbieders, betalingsdienstgebruikers of andere betalingssystemen in geen geval de volgende eisen opleggen:

- a) regels die effectieve deelneming aan andere betalingssystemen belemmeren;
 - b) een regel die discrimineert tussen vergunninghoudende betalingsdienstaanbieders, of tussen betalingsdienstaanbieders met een registerinschrijving wat de rechten, plichten en aanspraken van deelnemers betreft;
 - c) restricties op grond van de institutionele status.
2. Lid 1 is niet van toepassing op:
 - a) betalingssystemen die zijn aangewezen krachtens Richtlijn 98/26/EG, en
 - b) betalingssystemen welke uitsluitend bestaan uit betalingsdienstaanbieders die behoren tot een groep bestaande uit door kapitaalbanden verbonden entiteiten waarbij een van de verbonden entiteiten effectieve zeggenschap over de andere verbonden entiteiten heeft, en
 - c) gesloten betalingssystemen.

Artikel 23 bis

Verbod voor andere personen dan betaaldienstenaanbieders om het betaaldienstenbedrijf uit te oefenen

De lidstaten verbieden dat natuurlijke of rechtspersonen die noch betalingsdienstenaanbieders (...) zijn, noch uitdrukkelijk van het toepassingsgebied van deze richtlijn uitgesloten zijn (...), de in de bijlage vermelde betalingsdiensten aanbieden ¹²⁰.

TITEL III

Transparantie van aan betalingsdiensten verbonden voorwaarden en informatievereisten

Hoofdstuk -1

Algemene bepalingen

Artikel 23 ter

Toepassingsgebied

Titel III is van toepassing op eenmalige betalingstransacties, op raamcontracten en op de daaronder vallende betalingstransacties. De partijen kunnen overeenkomen dat deze titel in het geheel of ten dele niet van toepassing is wanneer de betalingsdienstgebruiker geen consument is ¹²¹.

(...) ¹²²

¹²⁰ Aangezien een nieuwe definitie van betalingsdienstenaanbieder wordt voorgesteld, is een verwijzing naar artikel 1, lid 1, niet nodig. Er hoeft evenmin te worden verwezen naar artikel 8 van Richtlijn 2000/46/EG, zie voetnoot bij artikel 1, lid 1, onder b). Verenigbaar met ECON 133.

¹²¹ Alle ondernemingen zouden de mogelijkheid hebben met betrekking tot het bepaalde in titel III anderszins overeen te komen. Dit tekstvoorstel strookt met ECON 34 al is het anders geformuleerd. In Gemeenschapswetgeving wordt vaak een onderscheid gemaakt tussen consumenten en andere categorieën.
EP: micro-ondernemingen op dezelfde wijze behandelen als consumenten; wil vasthouden aan definitie van professionele gebruiker.

¹²² Verplaatst naar artikel 23 quater.

Artikel 23 quater
Andere bepalingen in Gemeenschapswetgeving

Deze titel doet geen afbreuk aan Gemeenschapswetgeving waarbij nog andere vereisten inzake voorafgaande informatie worden opgelegd.

[Voor zover evenwel ook Richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten van toepassing is, worden de informatievereisten van artikel 3 van die richtlijn, met uitzondering van punt 2, subpunten c) tot en met g), punt 3, subpunten a) en e), en punt 4, subpunt b), vervangen door de artikelen 25, 26, 30 en 31 van de onderhavige richtlijn] ¹²³.

Artikel 23 quinquies
Kosten voor informatie

1. De betalingsdienstaanbieder mag de betalingsdienstgebruiker geen kosten aanrekenen voor krachtens deze titel verstrekte informatie, tenzij in artikel 36, lid 2, en artikel 37, lid 2, anders is bepaald ¹²⁴.
2. De betalingsdienstaanbieder en de betalingsdienstgebruiker kunnen overeenkomen dat kosten worden aangerekend voor door de betalingsdienstgebruiker verlangde aanvullende of frequenter of met andere communicatiemiddelen verstrekte informatie dan in het raamcontract is bepaald ¹²⁵.
3. Kosten die de betalingsdienstaanbieder krachtens lid 1 en lid 2 mag aanrekenen zijn passend en in overeenstemming met de kosten die de betalingsdienstaanbieder feitelijk gemaakt heeft.

¹²³ Een gelijklopende bepaling moet worden toegevoegd aan artikel 83.

¹²⁴ Komt overeen met ECON 210, zij het in een ander artikel. Zie overwegingen 18 quater en 18 quinquies.

¹²⁵ De leden 2 en 3 komen overeen met ECON 212, zij het in een ander artikel.

Artikel 23 sexies
Bewijslast inzake informatie

De lidstaten kunnen bepalen dat de bewijslast ten bewijze van de naleving van de informatievereisten uit hoofde van deze titel bij de betalingsdienstaanbieder ligt ¹²⁶.

Hoofdstuk 1
Eenmalige betalingstransacties

Artikel 24
Toepassingsgebied

1. Dit hoofdstuk is van toepassing op eenmalige betalingstransacties die niet onder een raamcontract vallen (...).
2. Wanneer een betalingsopdracht voor een eenmalige betalingstransactie wordt doorgegeven via een onder een raamcontract vallend betaalinstrument, is de betalingsdienstaanbieder niet verplicht informatie te verstrekken of beschikbaar te stellen ¹²⁷ die reeds uit hoofde van het raamcontract met een andere betalingsdienstaanbieder aan de betalingsdienstgebruiker is verstrekt of volgens het raamcontract aan hem zal worden verstrekt.

¹²⁶ Zie ECON 177. EP: geen facultatieve bepaling. Rechtstreekse doorkruising van nationaal procesrecht moet worden vermeden.

¹²⁷ EP wil dat er overal in deze titel een onderscheid wordt gemaakt tussen essentiële informatie die wordt medegedeeld (gegeven) en overige informatie die terstond op verzoek wordt medegedeeld (alleen op verzoek door de betalingsdienstaanbieder wordt medegedeeld).

Artikel 25
Algemene voorlichting vooraf

1. De lidstaten schrijven voor dat de betalingsdienstaanbieder, voordat de betalingsdienstgebruiker door een contract of een aanbod betreffende een eenmalige betalingstransactie gebonden is, hem op gemakkelijk toegankelijke wijze ¹²⁸ de informatie en voorwaarden overeenkomstig artikel 26 ter beschikking moet stellen. Op verzoek van de betalingsdienstgebruiker verstrekt de betalingsdienstaanbieder hem de informatie en voorwaarden op papier of een andere duurzame drager ¹²⁹. Zij worden in gemakkelijk te begrijpen bewoordingen en in duidelijke en bevattelijke vorm verstrekt in een officiële taal van de lidstaat waar de betalingsdienst wordt aangeboden of in een andere taal die door de partijen is overeengekomen.
2. Indien het contract betreffende een eenmalige betalingstransactie op verzoek van de betalingsdienstgebruiker is gesloten met gebruikmaking van een techniek voor communicatie op afstand welke het de betalingsdienstaanbieder onmogelijk maakt zich aan lid 1 te houden, voldoet deze onmiddellijk na de uitvoering van de transactie aan zijn verplichtingen uit hoofde van lid 1.
3. De verplichtingen uit hoofde van lid 1 kunnen ook worden nagekomen door het verstrekken van een exemplaar van het ontwerpcontract betreffende een eenmalige betalingstransactie of de ontwerpbetalingsopdracht waarin de overeenkomstig artikel 26 te verstrekken informatie is opgenomen.

Artikel 26
Informatie en voorwaarden

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de volgende informatie en voorwaarden aan de betalingsdienstgebruiker worden verstrekt of ter beschikking worden gesteld:

¹²⁸ Strookt met ECON 137, 139 en 150. Volgt ten dele ECON 136 voor zover wordt voorgeschreven dat informatie op verzoek op papier moet worden verstrekt.

¹²⁹ Zie overweging 18 ter.

- a) de gedetailleerde informatie of de unieke identicator die door de betalingsdienstgebruiker moet worden verstrekt opdat een betalingsopdracht correct kan worden uitgevoerd;
 - b) de maximale uitvoeringstermijn voor de aangeboden betalingsdienst;
 - (...)
 - c) voor zover van toepassing, alle kosten die door de betalingsdienstgebruiker aan zijn betalingsdienstaanbieder verschuldigd zijn en, wanneer de geaggregeerde provisie moet worden gebruikt, de tarieven van de diverse dienstencomponenten van die provisie ¹³⁰;
 - c bis) in voorkomend geval, de bij de betalingstransactie toe te passen feitelijke of referentiewisselkoers;
 - (...)
3. Voor zover van toepassing moet de overige in artikel 31 vermelde informatie op gemakkelijk toegankelijke wijze aan de betalingsdienstgebruiker ter beschikking worden gesteld ¹³¹.

Artikel 27

Informatie aan de betaler na ontvangst van de betalingsopdracht

Onmiddellijk na de ontvangst van de betalingsopdracht wordt de volgende informatie door de betalingsdienstaanbieder van de betaler op dezelfde wijze als in artikel 25, lid 1, is bepaald, aan de betaler verstrekt of ter beschikking gesteld:

¹³⁰ Uitsplitsing van de kosten, inhoudelijk met EP overeengekomen; formulering moet nader worden bekeken.

¹³¹ Het merendeel van de informatievereisten in artikel 31 is van toepassing op eenmalige betalingstransacties. Het ligt evenwel voor de hand dat sommige van die vereisten geen praktische relevantie hebben (bij voorbeeld punt 2, subpunt f), punt 4 subpunt 4, punt 5, subpunten a) tot en met c) en punt 6).
ECON-amendementen 138 zie artikel 31(1)(d), 139 zie artikel 31(1)(c), 141 zie artikel 31(5)(1), waarvoor geen wijzigingsvoorstel gold, 142 en 146 zie artikel 31(2)(c), 144 zie artikel 31(5)(f), 148 zie artikel 31 (7)(-a) en (a), 149 zie artikel (2)(c).
ECON 143 strekte tot aanvulling van een punt, dat geschrapt is.

- a) een referentie aan de hand waarvan de betaler kan uitmaken om welke betalingstransactie het gaat, en, in voorkomend geval, de informatie betreffende de begunstigde;
- b) het bedrag van de betalingstransactie in de in de betalingsopdracht gebruikte valuta ¹³²;
- b bis) voor zover van toepassing, het bedrag van de voor de betalingstransactie aan de betaler aan te rekenen kosten en, wanneer de geaggregeerde provisie wordt gebruikt, de tarieven van de diverse dienstencomponenten van die provisie ¹³³;
- c) voor zover van toepassing, de door de betalingsdienstaanbieder van de betaler bij de betalingstransactie gehanteerde wisselkoers, of een desbetreffende referentie, indien deze verschilt van de overeenkomstig artikel 26, lid 1, punt c bis) aangeboden wisselkoers, en het bedrag van de betalingstransactie na die valutawissel. ¹³⁴
- d) de datum van ontvangst van de betalingsopdracht ¹³⁵.

Artikel 28

Informatie aan de begunstigde na uitvoering

Onmiddellijk na de uitvoering van de betalingstransactie wordt de volgende informatie door de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde op dezelfde wijze als in artikel 25, lid 1, is bepaald, aan de begunstigde verstrekt of ter beschikking gesteld:

- a) de referentie aan de hand waarvan de begunstigde kan uitmaken om welke betalingstransactie en, in voorkomend geval, om welke betaler het gaat, en alle bij de betalingstransactie gevoegde informatie;
- b) het bedrag van de betalingstransactie dat door de betaler is overgemaakt, in de valuta waarin de geldmiddelen ter beschikking van de begunstigde worden gesteld ¹³⁶;

¹³² Zie ook de wijziging in punt c). De verduidelijking strookt met ECON 155.

Dienovereenkomstige wijzigingen zijn aan te brengen in de artikelen 27, 36 en 37.

¹³³ Uitsplitsing van de kosten, inhoudelijk met EP overeengekomen; formulering moet nader worden bekeken.

¹³⁴ Zoals in ECON 157.

¹³⁵ Zoals in ECON 154, doch rekening houdend met het feit dat in dit stadium alleen de datum van ontvangst van een betalingsopdracht kan worden verstrekt.

¹³⁶ Zie de voetnoot bij artikel 27.

- c) voor zover van toepassing, het bedrag van de voor de betalingstransactie aan de begunstigde aan te rekenen kosten en, wanneer de geaggregeerde provisie wordt gebruikt, de tarieven van de diverse dienstencomponenten van die provisie ¹³⁷;
- d) voor zover van toepassing, de door de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde bij de betalingstransactie gehanteerde wisselkoers, en het bedrag van de betalingstransactie vóór die valutawissel.
- e) de valutadatum van de creditering.

Hoofdstuk 2

Raamcontracten

Artikel 29 *Toepassingsgebied*

Dit hoofdstuk is van toepassing op betalingstransacties die onder een raamcontract vallen ¹³⁸.

Artikel 30 *Algemene voorlichting vooraf*

1. De lidstaten schrijven voor dat de betalingsdienstaanbieder, ruimschoots voordat de betalingsdienstgebruiker door een raamcontract of aanbod gebonden is, hem op papier of een andere duurzame drager de informatie en voorwaarden overeenkomstig artikel 31 moet verstrekken. Zij worden in gemakkelijk te begrijpen bewoordingen en in duidelijke en bevattelijke vorm verstrekt in een officiële taal van de lidstaat waar de betalingsdienst wordt aangeboden of in een andere taal die door de partijen is overeengekomen ¹³⁹.
2. Wanneer het raamcontract op verzoek van de betalingsdienstgebruiker is gesloten met gebruikmaking van een techniek voor communicatie op afstand welke het de betalingsdienstaanbieder onmogelijk maakt zich aan lid 1 te houden, voldoet deze onmiddellijk na de sluiting van het raamcontract aan zijn verplichtingen uit hoofde van dat lid.

¹³⁷ Uitsplitsing van de kosten, inhoudelijk met EP overeengekomen; formulering moet nader worden bekeken.

¹³⁸ Strookt met ECON 160.

¹³⁹ Strookt met ECON 161 en 173.

3. De verplichtingen uit hoofde van lid 1 kunnen ook worden nagekomen door het verstrekken van een exemplaar van het ontwerpraamcontract waarin de overeenkomstig artikel 31 te verstrekken informatie is opgenomen.

Artikel 31

Informatie en voorwaarden

De lidstaten zorgen ervoor dat de volgende informatie en voorwaarden aan de betalingsdienstgebruiker worden verstrekt:

1) betalingsdienstaanbieder

- a) de naam van de betalingsdienstaanbieder, het geografische adres van zijn hoofdkantoor en, in voorkomend geval, het geografische adres van zijn bijkantoor of agent in de lidstaat waar de betalingsdienst wordt aangeboden, en enig ander adres, inclusief e-mailadres, dat relevant is voor de communicatie met de betalingsdienstaanbieder;
- b) Geschrappt.
- c) de gegevens betreffende de relevante toezichthoudende autoriteit en betreffende het krachtens artikel 8 ingestelde register of een ander relevant openbaar register waarin de dienaarbieder met het oog op zijn vergunning is ingeschreven en het registratienummer of gelijkaardig middel waarmee de registerinschrijvingen gecontroleerd kunnen worden;¹⁴⁰
- d) voor zover van toepassing, een verklaring dat de door de betalingsdienstaanbieder voor een betalingstransactie in ontvangst genomen geldmiddelen niet onder een depositogarantie-stelsel vallen¹⁴¹.

2) gebruik van een betalingsdienst

- a) een beschrijving van de voornaamste kenmerken van de aan te bieden betalingsdienst;
- b) de gedetailleerde informatie of de unieke identicator die door de betalingsdienstgebruiker moet worden verstrekt opdat een betalingsopdracht correct kan worden uitgevoerd;

¹⁴⁰ De bepaling strookt met ECON 138. De bepaling geldt zowel voor eenmalige transacties als voor raamcontracten.

¹⁴¹ Verenigbaar met ECON 139. Dezelfde verklaring wordt opgenomen in de informatie betreffende eenmalige betalingstransacties door de verwijzing in artikel 25, lid 3.

- c) de vorm waarin en de procedure volgens welke de instemming met het uitvoeren van een betalingstransactie wordt medegedeeld, respectievelijk wordt ingetrokken, overeenkomstig de artikelen 41 en 56 ¹⁴²;
- d) een referentie aan het in artikel 54, lid 1, omschreven tijdstip van ontvangst van een betalingsopdracht en aan het door de betalingsdienstaanbieder bepaalde uiterste tijdstip;
- e) de maximale uitvoeringstermijn voor de aangeboden betalingsdiensten ¹⁴³;
- f) de vermelding of de mogelijkheid bestaat uitgavenlimieten voor het gebruik van het betaal-instrument overeenkomstig artikel 43, lid 1 overeen te komen ¹⁴⁴;

3) *aan te rekenen kosten en te hanteren rentevoet en wisselkoers*

- a) alle kosten die door de betalingsdienstgebruiker aan zijn betalingsdienstaanbieder verschuldigd zijn en, wanneer de geaggregeerde provisie moet worden gebruikt, de tarieven van de diverse dienstencomponenten van die provisie ¹⁴⁵;
- b) voor zover van toepassing, de toe te passen rentevoet en wisselkoers ¹⁴⁶, of, indien de referentierentevoet en -wisselkoers te hanteren zijn, de wijze van berekening van de feitelijke interesten (...) en de relevante datum en de index of basis voor de vaststelling van die referentierentevoet of -wisselkoers ¹⁴⁷;
- c) indien overeengekomen, de onmiddellijke toepassing van wijzigingen in de referentierentevoet of -wisselkoers en de informatievereisten met betrekking tot de wijzigingen overeenkomstig artikel 33, lid 2;

¹⁴² Strookt met ECON 171 en met ECON 142, 146 en 165, indien intrekking wordt opgevat als opzegging met inbegrip van herroeping.

¹⁴³ Zoals in ECON 162, maar zonder beperking tot diensten die louter door de betalingsdienstaanbieder van de betaler worden aangeboden.

¹⁴⁴ Gewijzigd overeenkomstig ECON 166.

¹⁴⁵ Uitsplitsing van de kosten, inhoudelijk met EP overeengekomen; formulering moet nader worden bekeken.

¹⁴⁶ Interesten worden niet berekend over transacties maar over de geldmiddelen op een rekening.

¹⁴⁷ Verenigbaar met ECON 168. Hierdoor wordt de mogelijkheid bestreken dat er vaste rentevoeten of wisselkoersen zijn.

4) *communicatie*

- a) voor zover van toepassing, de technieken voor communicatie, met inbegrip van de technische vereisten van de apparatuur van de betalingsdienstgebruiker, zoals door de partijen voor de mededeling van informatie en kennisgevingen overeenkomstig deze richtlijn overeengekomen;
- b) de wijze waarop en de frequentie waarmee informatie krachtens deze richtlijn moet worden verstrekt of ter beschikking moet worden gesteld ¹⁴⁸;
- c) de taal of talen waarin het raamcontract wordt gesloten en waarin de communicatie gedurende de looptijd van de contractuele betrekking plaatsvindt;
- d) een vermelding dat de betalingsdienstgebruiker het recht heeft de contractuele voorwaarden van het raamcontract en informatie en voorwaarden overeenkomstig artikel 32 te ontvangen ¹⁴⁹;

5) *vrijwaringen en corrigerende maatregelen*

- a) voor zover van toepassing, een beschrijving van de maatregelen die de betalingsdienstgebruiker moet nemen om de veilige bewaring van een betaalinstrument te waarborgen alsook de wijze waarop de betalingsdienstaanbieder in kennis moet worden gesteld voor de toepassing van artikel 46, lid 1, punt b) ¹⁵⁰;
- b) indien overeengekomen, de voorwaarden waaronder de betalingsdienstaanbieder zich het recht voorbehoudt het gebruik van een betaalinstrument te blokkeren overeenkomstig artikel 43;
- c) informatie over de aansprakelijkheid van de betaler overeenkomstig artikel 50, onder vermelding van het relevante bedrag;
- d) op welke wijze en op welk tijdstip de betalingsdienstgebruiker de betalingsdienstaanbieder in kennis moet stellen van een niet-toegestane of foutieve transactie overeenkomstig artikel 47 bis, onder vermelding van de aansprakelijkheid van de betalingsdienstaanbieder voor niet-toegestane betalingstransacties overeenkomstig artikel 49;

¹⁴⁸ Strookt met ECON 172; de bepaling geldt niet alleen voor de artikelen 36 en 37 maar ook voor andere informatie krachtens deze richtlijn.

¹⁴⁹ Strookt met ECON 170.

¹⁵⁰ Zoals ECON 141 en 163.

- e) informatie over de aansprakelijkheid van de betalingsdienstaanbieder voor de uitvoering van betalingstransacties overeenkomstig artikel 67;
- f) de voorwaarden voor terugbetaling overeenkomstig de artikelen 52 en 53 ¹⁵¹;

6) *wijzigingen in en beëindiging van het raamcontract*

- a) indien overeengekomen, de informatie dat de betalingsdienstgebruiker geacht wordt overeenkomstig artikel 33 wijzigingen in de voorwaarden te hebben aanvaard tenzij hij de betalingsdienstaanbieder vóór de voorgestelde datum van inwerkingtreding van die wijzigingen ervan in kennis heeft gesteld dat hij de wijzigingen niet aanvaardt;
- b) de looptijd van het contract;
- c) een vermelding dat de betalingsdienstgebruiker het recht heeft een raamcontract te beëindigen en alle afspraken met betrekking tot beëindiging overeenkomstig artikel 33, lid 1, en artikel 34 ¹⁵²;

7) *rechtsmiddelen*

- a) de contractuele bepalingen inzake het op de overeenkomst toepasselijke recht en/of inzake de bevoegde rechter ¹⁵³;
- b) de klachten- en de buitengerechtelijke beroepsprocedure die voor de betalingsdienstgebruiker overeenkomstig titel IV, hoofdstuk 4, openstaan.

Artikel 32

Toegang tot informatie en tot de contractuele voorwaarden van het raamcontract ¹⁵⁴

Gedurende de contractuele relatie heeft de betalingsdienstgebruiker te allen tijde het recht de contractuele voorwaarden van het raamcontract alsmede de in artikel 31 vermelde informatie en voorwaarden op papier of op een andere duurzame drager te verlangen ¹⁵⁵.

¹⁵¹ Zoals ECON 164.

¹⁵² Zoals in ECON 162.

¹⁵³ Zie wijziging in overweging 34.

¹⁵⁴ Kopje strookt met ECON 175.

¹⁵⁵ Verenigbaar met ECON 176. Zie overweging 18 quater.

Artikel 33

Wijzigingen in contractvoorwaarden

1. Elke wijziging in het raamcontract en in de in artikel 31 vermelde informatie en voorwaarden wordt uiterlijk twee maanden vóór de datum van de beoogde inwerkingtreding ervan door de betalingsdienstaanbieder voorgesteld op dezelfde wijze als in artikel 30, lid 1, is bepaald ¹⁵⁷.

Voor zover van toepassing overeenkomstig artikel 31, punt 6, subpunt a), moet de betalingsdienstaanbieder de betalingsdienstgebruiker meedelen dat hij wordt geacht deze wijzigingen te hebben aanvaard indien hij de betalingsdienstaanbieder niet vóór de datum van inwerkingtreding van die wijzigingen ervan in kennis heeft gesteld dat hij de wijzigingen niet aanvaardt. In dat geval vermeldt de betalingsdienstaanbieder dat de betalingsdienstgebruiker het recht heeft het raamcontract onmiddellijk kosteloos te beëindigen op de datum waarop de wijzigingen van toepassing worden ¹⁵⁸.

2. Wijzigingen in de rentevoet of de wisselkoers kunnen met onmiddellijke ingang zonder kennisgeving worden toegepast, mits het recht daartoe in het raamcontract is overeengekomen en de wijzigingen gebaseerd zijn op de overeenkomstig artikel 31, punt 3), onder b) en c), overeengekomen referentierentevoet of -wisselkoers. De betalingsdienstgebruiker wordt zo spoedig mogelijk van de wijziging in de rentevoet in kennis gesteld op dezelfde wijze als in artikel 30, lid 1, is bepaald, tenzij door de partijen is overeengekomen dat de informatie met een specifieke frequentie of op een specifieke wijze moet worden verstrekt of ter beschikking moet worden gesteld ¹⁵⁹. Wijzigingen in de rentevoet of de wisselkoers die ten gunste van de betalingsdienstgebruiker uitvallen, kunnen zonder kennisgeving worden toegepast.
3. Wijzigingen in de bij betalingstransacties gebruikte rentevoet of wisselkoers worden uitgevoerd en berekend op een neutrale wijze die betalingsdienstgebruikers niet discrimineert ¹⁶⁰.

¹⁵⁶ ECON 177, zie artikel 23e.

¹⁵⁷ Verenigbaar met ECON 178.

Welke oplossing wordt gekozen voor informatie over wijzigingen met betrekking tot prepaid-telefoonkaarten kan worden bepaald in een speciaal artikel betreffende microbetalingen.

¹⁵⁸ Verenigbaar met ECON 178 en 179.

¹⁵⁹ Strookt inhoudelijk met ECON 180 en 181.

¹⁶⁰ Gelijk aan ECON 182.

Artikel 34
*Beëindiging*¹⁶¹

1. De betalingsdienstgebruiker kan het raamcontract te allen tijde beëindigen tenzij door de partijen een opzegtermijn is overeengekomen. Die termijn mag niet langer zijn dan een maand¹⁶².

(...)

- 1 bis. Een raamcontract dat voor een termijn van meer dan 12 maanden of voor onbepaalde duur is gesloten, kan door de betalingsdienstgebruiker na het verstrijken van die termijn van 12 maanden kosteloos worden beëindigd. In alle andere gevallen zijn de voor beëindiging aan te rekenen kosten redelijk en in overeenstemming met de feitelijke kosten¹⁶³.

- 1 ter. Indien zulks in het raamcontract is overeengekomen, kan de betalingsdienstaanbieder een voor onbepaalde duur gesloten raamcontract beëindigen door op de wijze als bepaald in artikel 30, lid 1, een opzegtermijn van ten minste twee maanden in acht te nemen.

2. Op gezette tijden aangerekende kosten voor betalingsdiensten zijn slechts naar evenredigheid verschuldigd tot de beëindiging van het contract. Indien die kosten vooraf zijn betaald, worden zij naar evenredigheid terugbetaald.

2 bis. Dit artikel doet geen afbreuk aan de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende het recht van de partijen om het raamcontract nietig te verklaren.

3. De lidstaten kunnen in gunstiger bepalingen voor de betalingsdienstgebruikers voorzien.

¹⁶¹ Zie overweging 19.

¹⁶² Strookt inhoudelijk met ECON 183 en 187.

¹⁶³ Gelijk aan ECON 184.

Artikel 35

Vóór de uitvoering van een afzonderlijke betalingstransactie te verstrekken informatie

In geval van een door de betaler ingeleide afzonderlijke betalingstransactie uit hoofde van een raamcontract, verstrekt een betalingsdienstaanbieder op verzoek van de (...) betaler voor deze specifieke betalingstransactie expliciete informatie over de maximale uitvoeringstermijn en de door de betaler verschuldigde kosten en, wanneer de geaggregeerde provisie wordt gebruikt, over de tarieven van de diverse dienstencomponenten van die provisie ¹⁶⁴ (...).

(...) ¹⁶⁵

Artikel 36

Informatie aan de betaler over afzonderlijke betalingstransacties

1. Nadat het bedrag van een afzonderlijke betalingstransactie van de rekening van de betaler is afgeschreven of, indien de betaler geen betaalrekening gebruikt, na de ontvangst van de betalingsopdracht, wordt de volgende informatie door de betalingsdienstaanbieder van de betaler op dezelfde wijze als in artikel 30, lid 1, is bepaald, aan de betaler verstrekt:
 - a) een referentie aan de hand waarvan de betaler kan uitmaken om welke betalings-transactie het gaat en, in voorkomend geval, de informatie betreffende de begunstigde ¹⁶⁶;
 - b) het bedrag van de betalingstransactie in de valuta waarin de betaalrekening van de betaler wordt gedebiteerd of in de voor de betalingsopdracht gebruikte valuta ¹⁶⁷;
 - c) voor zover van toepassing, het bedrag van de interesten of van de voor de betalings-transactie aan de betaler aan te rekenen kosten en, wanneer de geaggregeerde provisie wordt gebruikt, de tarieven van de diverse dienstencomponenten van die provisie ¹⁶⁸;

¹⁶⁴ Uitsplitsing van de kosten, inhoudelijk met EP overeengekomen; formulering moet nader worden bekeken.

¹⁶⁵ Geschrap, zoals ook voorgesteld in ECON 189.

¹⁶⁶ ECON 192, zie de voetnoot bij artikel 27.

¹⁶⁷ Zie de voetnoot bij artikel 27.

¹⁶⁸ Uitsplitsing van de kosten, inhoudelijk met EP overeengekomen; formulering moet nader worden bekeken.

- d) voor zover van toepassing, de door de betalingsdienstaanbieder van de betaler bij de betalingstransactie gehanteerde wisselkoers, en het bedrag van de betalingstransactie na die valutawissel ¹⁶⁹;
 - e) de valutadatum van de debitering of de datum van ontvangst van de betalingsopdracht ¹⁷⁰.
2. Een raamcontract kan de voorwaarde omvatten dat de in lid 1 bedoelde informatie op gezette tijden en ten minste eenmaal per maand moet worden verstrekt of ter beschikking moet worden gesteld op de overeengekomen wijze die de betaler de mogelijkheid biedt informatie ongewijzigd op te slaan en te reproduceren. Indien in het raamcontract is overeengekomen dat informatie op papier wordt verstrekt, kunnen de partijen overeenkomen dat kosten worden aangerekend indien die informatie meer dan eenmaal per maand moet worden verstrekt. ¹⁷¹

Artikel 37

Informatie aan de betaler over afzonderlijke betalingstransacties

1. Na de uitvoering van een afzonderlijke betalingstransactie verstrekt de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde op dezelfde wijze als in artikel 30, lid 1, is bepaald, aan de begunstigde de volgende informatie:
- a) de referentie aan de hand waarvan de begunstigde kan uitmaken om welke betalings-transactie en, in voorkomend geval, om welke betaler het gaat, en alle bij de betalings-transactie gevoegde informatie ¹⁷²;
 - b) geschrapt
 - c) het bedrag van de betalingstransactie dat door de betaler is overgemaakt, in de valuta waarin de rekening van de begunstigde wordt gecrediteerd ¹⁷³;

¹⁶⁹ ECON 194.

¹⁷⁰ Zie artikel 27.

¹⁷¹ Zie overweging 18 quinquies.

¹⁷² Verenigbaar met ECON 199.

¹⁷³ Zie de voetnoot bij artikel 27.

- d) voor zover van toepassing, het bedrag van de interesten of van de voor de betalings-transactie aan de begunstigde aan te rekenen kosten en, wanneer de geaggregeerde provisie wordt gebruikt, de tarieven van de diverse dienstencomponenten van die provisie ¹⁷⁴;
 - e) voor zover van toepassing, de door de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde bij de betalingstransactie gehanteerde wisselkoers, en het bedrag van de betalingstransactie vóór die valutawissel;
 - f) de valutadatum van de creditering.
2. Een raamcontract kan de voorwaarde omvatten dat de in lid 1 bedoelde informatie op gezette tijden en ten minste eenmaal per maand moet worden verstrekt of ter beschikking moet worden gesteld op de overeengekomen wijze die de (...) begunstigde de mogelijkheid biedt informatie ongewijzigd op te slaan en te reproduceren. Indien in het raamcontract is overeenkomen dat informatie op papier wordt verstrekt, kunnen de partijen overeenkomen dat kosten worden aangerekend indien die informatie meer dan eenmaal per maand moet worden verstrekt ¹⁷⁵.

Artikel 38
Microbetalingen

(te vervangen door een nieuwe bepaling betreffende micro-/retailbetalingen) ¹⁷⁶

Hoofdstuk 3

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 39
Transactievaluta en valutawissel

1. De betalingen vinden plaats in de valuta die de partijen zijn overeengekomen.

¹⁷⁴ Uitsplitsing van de kosten, inhoudelijk met EP overeengekomen; formulering moet nader worden bekeken.

¹⁷⁵ Zie overweging 18 quinquies.

¹⁷⁶ Deze kwestie zal in een afzonderlijke nota worden behandeld.

2. Wanneer vóór het initiëren van de betalingstransactie een valutawisseldienst wordt aangeboden en wanneer die dienst op het verkooppunt of door de begunstigde wordt aangeboden, stelt de partij die de valutawisseldienst aan de betaler aanbiedt de betaler in kennis van alle aan te rekenen kosten, alsook van de ¹⁷⁷wisselkoers die bij de omrekening van de transactie zal worden gehanteerd ¹⁷⁸.

De betaler stemt in met de op deze basis aangeboden valutawisseldienst.

Artikel 40

Informatie over extra kosten of kortingen

1. Wanneer de begunstigde een (...) vergoeding verlangt of een korting aanbiedt voor het gebruik van een bepaald betaalinstrument, wordt de betaler daarover door de begunstigde ingelicht voordat de betalingstransactie wordt geïnitieerd ¹⁷⁹.
2. Wanneer een betalingsdienstaanbieder of een derde een (...) vergoeding verlangt voor het gebruik van een bepaald betaalinstrument, licht hij de betalingsdienstgebruiker daarover in voordat de betalingstransactie wordt geïnitieerd.

¹⁷⁷ De begunstigde moet in kennis worden gesteld van de feitelijke wisselkoers.

¹⁷⁸ Zoals in ECON 207.

¹⁷⁹ De bepaling in de laatste volzin is verplaatst naar artikel 40 quater, lid 3.

TITEL IV
Rechten en verplichtingen
met betrekking tot de aanbidding en het gebruik van betalingsdiensten

Hoofdstuk –1
Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 40 ter

Toepassingsgebied

1. Wanneer de betalingsdienstgebruiker geen consument is, kunnen de partijen overeenkomen dat artikel 40 quater, lid 1, artikel 41, lid 3, en de artikelen 48, 50, 52, 53 en 56 in het geheel of ten dele niet van toepassing zijn. De partijen kunnen ook een andere termijn overeenkomen dan die welke is gesteld bij artikel 47 bis.
- 1 bis. De lidstaten kunnen bepalen dat artikel 75 niet van toepassing is wanneer de betalingsdienstgebruiker geen consument is.

Artikel 40 quater

Toepasselijke kosten

1. De betalingsdienstaanbieder mag de betalingsdienstgebruiker geen kosten aanrekenen voor het vervullen van zijn informatieverplichtingen of de toepassing van corrigerende of preventieve maatregelen uit hoofde van deze titel, tenzij (...) in artikel 55, lid 1, artikel 56, lid 3, of artikel 66, lid 2, anders is bepaald. De aan te rekenen kosten worden overeengekomen door de betalingsdienstgebruiker en de betalingsdienstaanbieder; zij zijn passend en in overeenstemming met de kosten die de betalingsdienstaanbieder feitelijk gemaakt heeft.
2. Wanneer met een betalingstransactie geen valutawissel gemoeid is, schrijven de lidstaten voor dat de betaler en de begunstigde elk voor zich de door hun respectieve betalingsdienstaanbieder in rekening gebrachte kosten betalen¹⁸⁰.

(...)

¹⁸⁰ Zie overweging 26.

3 bis. De betalingsdienstaanbieder mag niet beletten dat de begunstigde van de betaler een (...) vergoeding verlangt of hem een korting aanbiedt voor het gebruik van een specifiek betalingsinstrument. De lidstaten kunnen evenwel verbieden dat een begunstigde voor debetkaarten een dergelijke vergoeding verlangt of daaraan beperkingen stelt ¹⁸¹.

Hoofdstuk 1

Toestaan van betalingstransacties

Artikel 41

Instemming en het intrekken van instemming

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een betalingstransactie pas als toegestaan wordt aangemerkt indien de betaler heeft ingestemd met de (...) betalingsopdracht ¹⁸². Een betalingstransactie kan voorafgaand aan de uitvoering of, indien overeengekomen door de betaler en zijn betalingsdienstaanbieder, na de uitvoering door de betaler worden toegestaan ¹⁸³.
2. De instemming om een betalingstransactie of een reeks betalingstransacties te doen uitvoeren wordt verleend in de tussen de betaler en zijn betalingsdienstaanbieder overeengekomen vorm ¹⁸⁴.

Bij gebreke van instemming wordt een betalingstransactie als niet-toegestaan aangemerkt.

3. De instemming kan te allen tijde, doch uiterlijk op het tijdstip van onherroepelijkheid krachtens artikel 56, door de betaler worden ingetrokken. Hetzelfde geldt voor een instemming, gegeven voor een reeks betalingstransacties, die kan worden ingetrokken met als gevolg dat iedere toekomstige betalingstransactie als niet-toegestaan wordt aangemerkt.
4. De procedure voor de mededeling van de instemming wordt overeengekomen tussen de betaler en zijn betalingsdienstaanbieder.

¹⁸¹ ECON 208.

¹⁸² ECON 213.

¹⁸³ ECON 216.

¹⁸⁴ Strookt met ECON 214.

Artikel 42
Mededeling van de instemming

Geschrapt.

Artikel 43
Restricties op het gebruik van het betaalinstrument

1. Wanneer voor de mededeling van de instemming van een specifiek betaalinstrument gebruik wordt gemaakt, kunnen de betaler en zijn betalingsdienstaanbieder uitgavenlimieten voor betalingsdiensten overeenkomen.
2. Indien zulks in het raamcontract is overeengekomen, kan de betalingsdienstaanbieder zich het recht voorbehouden het gebruik van een betaalinstrument te blokkeren om objectief gerechtvaardigde (...) redenen die verband houden met de veiligheid van het betaalinstrument, het vermoeden van niet-toegestaan of frauduleus gebruik van het betaalinstrument of, in geval van een betaalinstrument met een kredietlijn, het aanzienlijk toegenomen risico dat de betaler niet in staat is zijn betalingsplicht na te komen (...).
3. In dergelijke gevallen informeert de betalingsdienstaanbieder de betaler op de overeengekomen wijze van de blokkering van het betaalinstrument en van de redenen daarvoor, indien mogelijk voordat het betaalinstrument wordt geblokkeerd, en ten laatste onmiddellijk daarna, tenzij dat informeren objectief gerechtvaardigde veiligheidsoverwegingen zou doorkruisen of verboden zou zijn krachtens andere relevante communautaire of nationale wetgeving ¹⁸⁵.
4. De betalingsdienstaanbieder deblokkeert het gebruik van het betaalinstrument of vervangt dit door een nieuw betaalinstrument zodra de redenen voor de blokkering van het gebruik van het betaalinstrument niet langer bestaan.

¹⁸⁵ De leden 2 en 3 zijn verenigbaar met de gedachte van ECON 223. ECON 224; zie artikel 47, punt c bis), en ad (niet-)lasten artikel 40 ter.

Artikel 44
Bijhouden van gegevens

Geschrapt

Artikel 45
Niet-toegestane transacties en intrekken van de instemming

Geschrapt ¹⁸⁶.

Artikel 46
Verplichtingen van de betalingsdienstgebruiker met betrekking tot betaalinstrumenten

1. De betalingsdienstgebruiker die gemachtigd is om het betalingsinstrument te gebruiken, voldoet aan de volgende verplichtingen ¹⁸⁷:
 - a) hij gebruikt een betaalinstrument overeenkomstig de voorwaarden die op de uitgifte en het gebruik van het betaalinstrument van toepassing zijn;
 - b) hij stelt de betalingsdienstaanbieder, of de door laatstgenoemde gespecificeerde entiteit, zonder onnodig uitstel in kennis wanneer hij zich rekenschap geeft van verlies, diefstal, wederrechtelijke toe-eigening of niet-toegestaan gebruik van het betaalinstrument.
2. Voor de toepassing van punt a) neemt de betalingsdienstgebruiker, zodra hij een betaalinstrument ontvangt, in het bijzonder alle redelijke maatregelen om de veiligheid van de gepersonaliseerde veiligheidskenmerken ervan te waarborgen ¹⁸⁸.

¹⁸⁶ Zie artikel 47 bis en artikel 41, lid 3.

¹⁸⁷ Strookt met ECON 228, licht gewijzigd.

¹⁸⁸ Gelijk aan ECON 231.

Artikel 47

Verplichtingen van de betalingsdienstaanbieder met betrekking tot betaalinstrumenten

De betalingsdienstaanbieder die het betaalinstrument uitgeeft, voldoet aan de volgende verplichtingen ¹⁸⁹:

- a) hij zorgt ervoor dat de gepersonaliseerde veiligheidskenmerken van een betaalinstrument niet toegankelijk zijn voor andere partijen dan de betalingsdienstgebruiker die gerechtigd is het betaalinstrument te gebruiken, onverminderd de verplichtingen van de betalingsdienstgebruiker overeenkomstig artikel 46 ¹⁹⁰;
 - b) hij zendt geen ongevraagd betaalinstrument toe, tenzij een betaalinstrument dat reeds aan de betalingsdienstgebruiker verstrekt is, moet worden vervangen;
 - c) hij zorgt ervoor dat er te allen tijde passende middelen beschikbaar zijn om de betalingsdienstgebruiker in staat te stellen een kennisgeving krachtens artikel 46, punt b), te doen of om deblokkering te verzoeken op grond van artikel 43, lid 4; de betalingsdienstaanbieder verstrekt de betalingsdienstgebruiker desgevraagd de middelen waarmee laatstgenoemde kan bewijzen, tot 18 maanden na de kennisgeving, dat hij een dergelijke kennisgeving heeft gedaan.
- c bis) hij belet dat het betaalinstrument nog kan worden gebruikt zodra de kennisgeving overeenkomstig artikel 46, punt b), is gedaan ¹⁹¹.

2 bis. De betalingsdienstaanbieder draagt het risico van het zenden van een betaalinstrument aan de betaler of het zenden van gepersonaliseerde veiligheidskenmerken ervan ¹⁹².

¹⁸⁹ Zoals in ECON 232.

¹⁹⁰ Strookt met ECON 233.

¹⁹¹ Komt overeen met ECON 235, zij het in een ander artikel.

¹⁹² ECON 236.

Artikel 47 bis

Kennisgeving van niet-toegestane of foutieve transacties

De betalingsdienstgebruiker die zich rekenschap geeft van niet-toegestane of foutieve transacties verkrijgt alleen rectificatie indien hij zijn betalingsdienstaanbieder daar zonder onnodig uitstel en uiterlijk 18 maanden na de valutadatum van de debitering kennis van geeft, tenzij de betalingsdiensaanbieder de informatie betreffende de bewuste transactie in voorkomend geval niet overeenkomstig titel III heeft verstrekt of ter beschikking gesteld.

Artikel 48

*Bewijs inzake authenticatie en uitvoering van betalingstransacties*¹⁹³

1. De lidstaten schrijven voor dat, wanneer een betalingsdienstgebruiker ontkent dat hij een uitgevoerde betalingstransactie heeft toegestaan of aanvoert dat de betalingstransactie niet correct is uitgevoerd, zijn betalingsdienstaanbieder gehouden is het bewijs te leveren dat de betalingstransactie is geauthentificeerd¹⁹⁴, juist is geregistreerd, is geboekt en niet door een technische storing of enig ander falen is beïnvloed.

(...)
3. Het feit dat het gebruik van een betaalinstrument door de betalingsdienstaanbieder is geregistreerd, vormt geen afdoende bewijs dat de betalingstransactie door de betaler is toegestaan of dat de betaler frauduleus heeft gehandeld of opzettelijk of met grove nalatigheid een of meer van zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 46 niet is nagekomen.

¹⁹³ ECON 237; zie de nieuwe bepaling in artikel 40 quinquies.

¹⁹⁴ Zie gewijzigde definities in artikel 4, punten 13 en 17.

Artikel 49

Aansprakelijkheid van de betalingsdienstaanbieder wegens niet-toegestane betalingstransacties

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, onverminderd artikel 47 bis, de betalingsdienstaanbieder van de betaler, in geval van een niet-toegestane betalingstransactie, de betaler onmiddellijk het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie terugbetaalt en, in voorkomend geval, de betaalrekening die met dat bedrag was gedebiteerd, herstelt in de toestand zoals die geweest zou zijn mocht de niet-toegestane betalingstransactie niet hebben plaatsgevonden ¹⁹⁵.
2. Aanvullende financiële compensatie kan worden vastgesteld overeenkomstig het recht dat van toepassing is op het tussen de betaler en zijn betalingsdienstaanbieder gesloten contract.

Artikel 50

Aansprakelijkheid van de betaler wegens niet-toegestaan gebruik van een betaalinstrument

1. In afwijking van artikel 49 draagt de betaler tot een bedrag van ten hoogste 150 EUR het verlies met betrekking tot niet-toegestane betalingstransacties dat voortvloeit uit het gebruik van een verloren of gestolen betaalinstrument of, indien de betaler heeft nagelaten de veiligheid van de gepersonaliseerde veiligheidskenmerken ervan te waarborgen, uit wederrechtelijke toe-eigening van een betaalinstrument.

(...)

2. De betaler draagt alle verliezen die uit niet-toegestane transacties voortvloeien, indien deze zich hebben voorgedaan doordat hij frauduleus heeft gehandeld of opzettelijk of met grove nalatigheid een of meer verplichtingen uit hoofde van artikel 46 niet is nagekomen. In dergelijke gevallen is het in lid 1 bedoelde maximumbedrag niet van toepassing.

2 bis. In gevallen waarin de betaler niet frauduleus of opzettelijk heeft gehandeld, kunnen de lidstaten de in de leden 1 en 2 bedoelde aansprakelijkheid beperken, met name rekening houdend met de aard van de gepersonaliseerde veiligheidskenmerken van het betaalinstrument en met de omstandigheden waarin het is verloren, gestolen of wederrechtelijk toegeëigend.

¹⁹⁵ Volgt gedeeltelijk ECON 239; zie algemene bepaling in artikel 40 ter.

2. Na de kennisgeving overeenkomstig artikel 46, punt b) heeft het gebruik van het verloren, gestolen of wederrechtelijk toegeëigende betaalinstrument geen financiële gevolgen voor de betaler, tenzij deze frauduleus heeft gehandeld.
3. Indien de betalingsdienstaanbieder nalaat om overeenkomstig artikel 47, punt c), passende middelen beschikbaar te stellen waarmee te allen tijde kennisgeving kan worden gedaan van verlies, diefstal of wederrechtelijke toe-eigening van een betaalinstrument, is de betaler niet aansprakelijk voor de financiële gevolgen die uit het gebruik van dat betaalinstrument voortvloeien, tenzij de betaler frauduleus heeft gehandeld.

(...)

Artikel 51¹⁹⁶
Elektronisch geld

1. geschrapt¹⁹⁷.
2. De artikelen 48, 49 en 50, leden 1 en 2, van deze richtlijn zijn niet van toepassing op elektronisch geld in de zin van artikel 1, lid 3, punt b), van Richtlijn 2000/46/EG.

Het bepaalde in artikel 50, leden 3 en 4, is van toepassing op elektronisch geld voor zover de betalingsdienstaanbieder uit technisch oogpunt in een positie verkeert het op een elektronische drager opgeslagen elektronisch geld te bevriezen of te voorkomen dat het nog wordt uitgegeven.

Artikel 52
Terugbetalingen voor door of via een begunstigde geïnitieerde betalingstransactie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een betaler recht heeft op de terugbetaling door zijn betalingsdienstaanbieder van een toegestane, door of via een begunstigde geïnitieerde, betalingstransactie die reeds is uitgevoerd, indien de volgende voorwaarden vervuld zijn:
 - (a) toen de transactie werd toegestaan, is niet het juiste bedrag van de betalingstransactie gespecificeerd; en

¹⁹⁶ Deze bepaling houdt verband met de artikelen over micro- en retailbetalingen.

¹⁹⁷ Geschrapt zoals ECON 244.

- b) het bedrag van de betalingstransactie ligt hoger dan de betaler, op grond van zijn eerdere uitgavenpatroon, de voorwaarden van zijn raamcontract en relevante aspecten van de zaak, redelijkerwijs had kunnen verwachten.

De terugbetaling bestaat uit een bedrag waarbij de betalingstransactie hoger ligt dan het verwachte bedrag ¹⁹⁸.

2. Voor de toepassing van punt b), kan de betaler evenwel geen met een valutawissel verband houdende redenen aanvoeren indien de referentiewisselkoers is toegepast die hij overeenkomstig artikel 26, lid 1, punt c bis), en artikel 31, punt 3), onder b), met zijn betalingsdienstaanbieder is overeengekomen.
3. Het recht op terugbetaling geldt niet voor betalingstransacties waarbij de betaler zijn instemming met de betalingsopdracht rechtstreeks aan zijn eigen betalingsdienstaanbieder heeft gericht en de informatie betreffende een toekomstige betalingstransactie overeenkomstig artikel 36, lid 2, gedurende ten minste vier weken voor de vervaldag aan de betaler is verstrekt of ter beschikking gesteld door de betalingsdienstaanbieder of, indien zulks in het raamcontract is overeengekomen, door de begunstigde.

Artikel 53

Verzoeken om terugbetaling voor door of via de begunstigde geïnitieerde betalingstransacties

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de betaler gedurende de termijn van (...) acht weken na de datum waarop de geldmiddelen zijn gedebiteerd, om de in artikel 52 bedoelde terugbetaling van een toegestane, door of via een begunstigde geïnitieerde betalingstransactie kan verzoeken, tenzij de betalingsdienstaanbieder, in voorkomend geval, de informatie betreffende die betalingstransactie gedurende tenminste vier weken niet overeenkomstig artikel 36 heeft verstrekt of ter beschikking heeft gesteld. De betaler verstrekt de betalingsdienstaanbieder op diens verzoek de feitelijke elementen omtrent de in artikel 52 neergelegde voorwaarden.

¹⁹⁸ Verenigbaar met ECON 246.

2. Binnen tien werkdagen na ontvangst van een verzoek om terugbetaling betaalt de betalingsdienstaanbieder het (...) bedrag van de betalingstransactie terug, of motiveert hij waarom hij de terugbetaling weigert, met vermelding van de instantie waarbij de betaler de zaak overeenkomstig de artikelen 72 tot en met 75 aanhangig kan maken indien hij de aangevoerde motivering niet aanvaardt.

Hoofdstuk 2

Uitvoering van een betalingstransactie

AFDELING 1

BETALINGSOPDRACHTEN EN OVERGEMAAKTE BEDRAGEN

Artikel 54

*Ontvangst van betalingsopdrachten*¹⁹⁹

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het tijdstip van ontvangst het tijdstip is waarop de door de betaler geïnitieerde betalingsopdracht door zijn betalingsdienstaanbieder wordt ontvangen of het tijdstip waarop de door of via de begunstigde geïnitieerde betalingsopdracht door zijn betalingsdienstaanbieder wordt ontvangen of wanneer de betalingsdienstaanbieder in kwestie de gelegenheid heeft gehad die te ontvangen. De betalingsdienstaanbieder kan een uiterst tijdstip aan het einde van een werkdag vaststellen, na welk tijdstip een ontvangen betalingsopdracht geacht wordt op de eerstvolgende werkdag te zijn ontvangen.
2. Indien de betalingsdienstgebruiker die de betalingsopdracht initieert, en zijn betalingsdienstaanbieder overeenkomen dat de uitvoering van de betalingsopdracht aanvangt op een specifieke datum, aan het einde van een bepaalde termijn of op de dag waarop de betaler geldmiddelen ter beschikking van zijn betalingsdienstgebruiker heeft gesteld, wordt het tijdstip van ontvangst van de opdracht voor de toepassing van artikel 60 geacht op de overeengekomen dag te vallen.

¹⁹⁹ Zie overweging 23 bis.

Artikel 55

Weigering van betalingsopdrachten

1. Wanneer de betalingsdienstaanbieder weigert een betalingsopdracht uit te voeren, wordt de betalingsdienstgebruiker in kennis gesteld van deze weigering en, indien mogelijk, van de redenen daarvoor en van de procedure voor de correctie van eventuele feitelijke onjuistheden die tot de weigering hebben geleid, tenzij andere toepasselijke communautaire of nationale wetgeving dit verbiedt.

De betalingsdienstaanbieder verzendt de kennisgeving - of stelt deze ter beschikking - op de overeengekomen wijze zonder onnodig uitstel en in elk geval binnen de overeenkomstig artikel 60 vermelde termijnen.

In het raamcontract kan de voorwaarde worden gesteld dat de betalingsdienstaanbieder voor die kennisgeving kosten mag aanrekenen indien de weigering objectief gerechtvaardigd is.

2. Indien alle in het raamcontract van de betaler gestelde voorwaarden vervuld zijn, weigert de betalingsdienstaanbieder van de betaler niet een toegestane betalingsopdracht uit te voeren, ongeacht of de betalingsopdracht door een betaler dan wel door een begunstigde is geïnitieerd, tenzij andere toepasselijke communautaire of nationale wetgeving dit verbiedt.
3. Een betalingsopdracht waarvan de uitvoering is geweigerd, wordt geacht niet ontvangen te zijn voor de toepassing van artikel 60 en artikel 67.

Artikel 56

Onherroepelijkheid van een betalingsopdracht

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de betalingsdienstgebruiker een betalingsopdracht niet kan herroepen na (...) het tijdstip van ontvangst, tenzij anders is bepaald in dit artikel (...).
- 1 bis. Wanneer de betalingstransactie door of via de begunstigde is geïnitieerd, kan de betaler de betalingsopdracht niet herroepen of zijn instemming met een afzonderlijke betalingsopdracht niet intrekken nadat hij deze aan de begunstigde heeft verstrekt. [Wanneer instemming is gegeven voor een reeks betalingstransacties, kan de betaler de betalingsopdracht niet herroepen of zijn instemming met betrekking tot een uitstaand bedrag aan de begunstigde niet intrekken.]

2. In het in artikel 54, lid 2, bedoelde geval kan de betalingsdienstgebruiker een betalingsopdracht herroepen tot uiterlijk het einde van de werkdag die aan de overeengekomen dag voorafgaat.
3. Na de in de voorgaande leden bedoelde termijnen kan de betalingsopdracht alleen worden herroepen indien zulks tussen de betalingsdienstgebruiker en zijn betalingsdienstaanbieder is overeengekomen. In het in lid 1bis bedoelde geval is ook het akkoord van de begunstigde vereist. Indien zulks in het raamcontract is overeengekomen, mag de betalingsdienstaanbieder voor de herroeping kosten aanrekenen.

Artikel 56 bis

Terugbetaling door betalingsdienstaanbieders in geval van een geschil met een derde

De lidstaten zorgen ervoor dat onherroepelijkheid krachtens artikel 56 geen afbreuk doet aan het recht of de verplichting van een betalingsdienstaanbieder, uit hoofde van het raamcontract van de betaler of het nationale recht, bestuursrechtelijke bepalingen of richtsnoeren, om het bedrag van de uitgevoerde betalingstransactie aan de betaler terug te betalen in geval van een geschil tussen de betaler en een derde leverancier over goederen of diensten. Een dergelijke terugbetaling wordt als een nieuwe betalingstransactie aangemerkt.

Artikel 57

Geschrapt.

Artikel 58

Overgemaakte en ontvangen bedragen

1. De lidstaten schrijven voor dat de betalingsdienstaanbieder van de betaler ervoor moet zorgen dat de begunstigde het volledige bedrag van de betalingstransactie ontvangt. Intermediairs houden geen kosten in op het overgemaakte bedrag.
- 1 bis. (...) De begunstigde en zijn betalingsdienstaanbieder kunnen evenwel overeenkomen dat de betalingsdienstaanbieder zijn kosten op het overgemaakte bedrag inhoudt voordat hij de begunstigde daarvoor crediteert.

AFDELING 2

UITVOERINGSTERMIJN EN VALUTADATUM

Artikel 59

Toepassingsgebied

200 (....)

2. Deze afdeling is van toepassing op:

- a) betalingstransacties in euro's;
- b) binnenlandse betalingstransacties in de valuta van de lidstaat in kwestie;
- c) wanneer een valutawissel is vereist, alleen betalingstransacties (...) met inbegrip van een valutawissel tussen de euro en de valuta van (...) de lidstaat (...) waar de betalingsdienstaanbieder die de valutawissel verricht, gesitueerd is (...).

3. (...) Deze afdeling is van toepassing op andere betalingstransacties, tenzij tussen de betalingsdienstgebruiker en zijn betalingsdienstaanbieder anders overeengekomen is.

Artikel 60

Betalingstransacties op een betaalrekening

1. De lidstaten schrijven voor dat de betalingsdienstaanbieder van de betaler er in het geval van een door de betaler geïnitieerde betalingstransactie voor moet zorgen dat het bedrag van de betalingstransactie, na het tijdstip van ontvangst overeenkomstig artikel 54, uiterlijk aan het einde van de eerstvolgende werkdag van de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde op de betaalrekening van de begunstigde wordt bijgeschreven. Tot 1 januari 2012 kunnen een betaler en zijn betalingsdienstaanbieder een termijn van ten hoogste drie dagen overeenkomen. Deze termijnen kunnen voor betalingstransacties die op papier worden geïnitieerd met nogmaals een werkdag worden verlengd.

²⁰⁰ ECON 209, geschrapt gezien het engere toepassingsgebied.

1 bis. De lidstaten schrijven voor dat de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde er in het geval van een door of via de begunstigde geïnitieerde betalingstransactie voor moet zorgen dat, na het tijdstip van ontvangst overeenkomstig artikel 54, het bedrag van de betalingstransactie uiterlijk aan het einde van de eerstvolgende werkdag van de betalingsdienstaanbieder van zowel de begunstigde als de betaler op de betaalrekening van de begunstigde wordt bijgeschreven. De begunstigde en zijn betalingsdienstaanbieder kunnen een langere termijn overeenkomen die voor automatische afschrijvingen ten hoogste drie werkdagen na de dag van ontvangst mag zijn. Deze termijnen kunnen voor betalingstransacties die op papier worden geïnitieerd met nogmaals een werkdag worden verlengd.

Artikel 61

Geschrapt.

Artikel 62

De begunstigde heeft geen betaalrekening bij de betalingsdienstaanbieder

Wanneer de begunstigde geen betaalrekening bij de betalingsdienstaanbieder heeft, worden de geldmiddelen door de betalingsdienstaanbieder die de geldmiddelen ten behoeve van de begunstigde ontvangt, aan de begunstigde ter beschikking gesteld binnen de in artikel 60 gespecificeerde termijn

Artikel 63

Op een betaalrekening gedeponeerde contanten

1. Wanneer een consument met die betalingsdienstaanbieder contanten op een betaalrekening deponereert in de valuta van die betaalrekening, zorgt de betalingsdienstaanbieder ervoor dat het bedrag onmiddellijk na ontvangst van de geldmiddelen wordt bijgeschreven en gevaluteerd. Wanneer de betalingsdienstgebruiker geen consument is, wordt het bedrag uiterlijk op de eerstvolgende werkdag na de ontvangst van de geldmiddelen op de betaalrekening van de begunstigde bijgeschreven en gevaluteerd.
2. De betalingsdienstaanbieder zorgt ervoor dat de geldmiddelen ter beschikking van de begunstigde zijn zodra deze op zijn betaalrekening worden bijgeschreven.

Artikel 64
Binnenlandse betalingstransacties

De lidstaten kunnen voor louter binnenlandse betalingstransacties voorzien in kortere maximale uitvoeringstermijnen dan in deze afdeling zijn bepaald.

Artikel 64 bis
Valutadatum en beschikbaarheid van geldmiddelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de valutadatum voor de creditering van de betaalrekening van de begunstigde de dag is waarop het bedrag van de betalingstransactie op de betaalrekening van de begunstigde wordt bijgeschreven.

De betalingsdienstaanbieder van de begunstigde zorgt ervoor dat de geldmiddelen ter beschikking van de begunstigde zijn zodra deze op zijn betaalrekening worden bijgeschreven ²⁰¹.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de valutadatum van de debitering voor de betaalrekening van de betaler niet vroeger valt dan het tijdstip waarop het bedrag van de betalingstransactie van die rekening wordt afgeschreven.

AFDELING 3
AANSPRAKELIJKHEID

Artikel 65
Valutadatum

Geschrapt.

²⁰¹ Strookt gedeeltelijk met ECON 259. Afgestemd op artikel 63.

Artikel 66
Onjuiste unieke identificatoren

1. Indien een betalingsopdracht wordt uitgevoerd op basis van de unieke identifier, wordt de betalingsopdracht geacht correct te zijn uitgevoerd wat de in de unieke identifier gespecificeerde begunstigde betreft.
2. Indien de unieke identifier die door de betalingsdienstgebruiker is verstrekt, onjuist is, is de betalingsdienstaanbieder uit hoofde van artikel 67 niet aansprakelijk voor de niet-uitvoering of gebrekkige uitvoering van de transactie.

De betalingsdienstaanbieder van de betaler levert evenwel redelijke inspanningen om de met de betalingstransactie gemoeide geldmiddelen terug te verkrijgen.

Indien zulks in het raamcontract is overeengekomen, mag de betalingsdienstaanbieder de betalingsdienstgebruiker voor het terugverkrijgen kosten aanrekenen.

3. Indien de betalingsdienstgebruiker aanvullende informatie verstrekt naast de informatie die krachtens artikel 26, lid 1, punt a), of artikel 31, punt 2), onder b), vereist is, is de betalingsdienstaanbieder alleen aansprakelijk voor de uitvoering van betalingstransacties overeenkomstig de unieke identifier die door de betalingsdienstgebruiker is gespecificeerd.
4. De lidstaten schrijven voor dat de betalingsdienstaanbieder passende regelingen moet treffen om, indien mogelijk, rekening houdend met de kenmerken van de betalingsdienst en met de technische beperkingen, na te gaan of de unieke identifier juist is en/of strookt met de overige uit hoofde van artikel 26, lid 1, punt a), of artikel 31, lid 2, punt b), door de betalingsdienstaanbieder vereiste informatie. Indien blijkt dat de unieke identifier onjuist is of niet strookt met de andere vereiste informatie weigert de betalingsdienstaanbieder de betalingsopdracht of stelt hij de betaler rechtstreeks of via zijn betalingsdienstaanbieder daarvan in kennis.²⁰²

²⁰² Zie overweging 31.

Artikel 67

Niet-uitvoering of gebrekkige uitvoering

1. (...)

1 bis. Wanneer een betalingsopdracht door de betaler wordt geïnitieerd, is de betalingsdienst-aanbieder van de betaler, onverminderd artikel 47 bis, artikel 66, leden 2 en 3, en artikel 70, aansprakelijk voor de juiste uitvoering van de betalingstransactie.²⁰³ In geval van niet-uitvoering of gebrekkige uitvoering (...) van een betalingstransactie, betaalt de betalingsdienstaanbieder (...) de betaler onverwijld het bedrag van de niet-uitgevoerde of gebrekkig uitgevoerde betalingstransactie terug en herstelt hij, in voorkomend geval, de betaalrekening die met dat bedrag was gedebiteerd, in de toestand zoals die geweest zou zijn mocht de niet-uitgevoerde of gebrekkig uitgevoerde betalingstransactie niet hebben plaatsgevonden²⁰⁴.

1 ter. Wanneer een betalingsopdracht door of via de begunstigde wordt geïnitieerd, is de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde, onverminderd artikel 47 bis, artikel 66, leden 2 en 3, en artikel 70, aansprakelijk voor de juiste uitvoering van de betalingstransactie. In geval van niet-uitvoering of gebrekkige uitvoering (...) van een betalingstransactie, betaalt de betalingsdienstaanbieder (...) de begunstigde onverwijld het bedrag van de niet-uitgevoerde of gebrekkig uitgevoerde betalingstransactie terug.

1 quater. Wanneer een betalingsopdracht door de betaler wordt geïnitieerd, is de betalingsdienstaanbieder van de betaler daarenboven aansprakelijk voor de kosten en de interesten die de betaler worden aangerekend wegens niet-uitvoering of gebrekkige uitvoering van de betalingstransactie. Wanneer een betalingsopdracht door of via de begunstigde wordt geïnitieerd, is de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde aansprakelijk voor de kosten en de interesten die de begunstigde worden aangerekend wegens niet-uitvoering of gebrekkige uitvoering van de betalingstransactie.

²⁰³ Strookt met ECON 262; "strikt" wordt geschrapt en de nodige verwijzingen worden toegevoegd.

²⁰⁴ Nieuwe formulering met gebruikmaking van het begrip rectificatie, in overeenstemming met artikel 49. Dit kan ook het onderscheid met artikel 69 duidelijk maken.

Artikel 68
Overmakingen naar derde landen

Geschrapt.²⁰⁵

Artikel 69
Bijkomende financiële compensatie

Elke bijkomende financiële compensatie naast die waarin deze afdeling voorziet, kan worden vastgesteld overeenkomstig het recht dat van toepassing is op het tussen de betalingsdienstgebruiker en zijn betalingsdienstaanbieder gesloten contract.

Artikel 70
Geen aansprakelijkheid

De aansprakelijkheid krachtens hoofdstuk 1 en hoofdstuk 2 geldt niet in gevallen van overmacht of wanneer een betalingsdienstaanbieder uit hoofde van nationale of communautaire wetgeving andere wettelijke verplichtingen heeft.

Hoofdstuk 2 bis

Retailbetaalinstrumenten

Deze kwestie zal in een afzonderlijk document worden behandeld.

²⁰⁵ Zoals in ECON 267.

Hoofdstuk 3

Gegevensbescherming

Artikel 71

Gegevensbescherming

De lidstaten staan toe dat betalingssystemen en betalingsdienstaanbieders persoonsgegevens verwerken wanneer zulks noodzakelijk is voor de voorkoming van, het onderzoek naar en de opsporing van betalingsfraude. De verwerking van dergelijke persoonsgegevens geschiedt in overeenstemming met Richtlijn 95/46/EG.

Hoofdstuk 4

Klachten- en buitengerechtelijke beroepsprocedures voor de beslechting van geschillen

AFDELING 1

KLACHTENPROCEDURES

Artikel 72

Klachten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat procedures voorhanden zijn die betalingsdienstgebruikers en andere belanghebbenden, met inbegrip van consumentenverenigingen, de mogelijkheid bieden bij de bevoegde autoriteiten klachten in te dienen met betrekking tot beweerde inbreuken van betalingsdienstaanbieders op de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van nationaal recht.
2. In voorkomend geval en onverminderd het recht om overeenkomstig het nationale procesrecht een klacht aan een rechterlijke instantie voor te leggen, wordt de klager in het antwoord van de bevoegde autoriteit geïnformeerd over de krachtens artikel 75 in het leven geroepen buitengerechtelijke procedures.

[2 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat de klachten naar behoren worden beantwoord binnen 30 dagen na de ontvangst ervan.]²⁰⁶

Artikel 73

Sancties

1. De lidstaten stellen de voorschriften vast ten aanzien van de sancties die gelden voor overtredingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van nationaal recht en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties ook worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
2. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 85, lid 1, eerste alinea, gespecificeerde datum in kennis van de in artikel 73, lid 1, bedoelde bepalingen en van de gegevens betreffende de overeenkomstig artikel 74 bevoegde autoriteiten en delen alle latere wijzigingen in dat verband onverwijld aan haar mee.

²⁰⁷ *Artikel 74*

Bevoegde autoriteiten

1. De lidstaten nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de klachtenprocedures en sancties bedoeld in respectievelijk artikel 72, lid 1, en artikel 73, lid 1, worden toegepast door de autoriteiten die gemachtigd zijn om de uit hoofde van deze afdeling vastgestelde bepalingen van nationaal recht te doen naleven.
2. In geval van inbreuk of vermoedelijke inbreuk op de uit hoofde van titel III en titel IV van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van nationaal recht fungeren de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de betalingsdienstgebruiker als de in lid 1 bedoelde bevoegde autoriteit; in het geval van bijkantoren en agenten die door middel van het vrij verrichten van diensten betalingsdiensten aanbieden, zijn dit evenwel de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst.

²⁰⁶ Het voorzitterschap pleegt met de lidstaten overleg over een nieuw lid 2 bis (ECON 268).

²⁰⁷ Zie overweging 34 bis.

AFDELING 2

BUITENGERECHTELIJK BEROEP

Artikel 75

Buitengerechtelijk beroep

- [1. De lidstaten zorgen ervoor dat adequate (...) en effectieve buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures voor de buitengerechtelijke beslechting van geschillen tussen betalingsdienstgebruikers en hun betalingsdientaanbieders met betrekking tot uit deze richtlijn voortvloeiende rechten en plichten worden opgezet, waarbij desgevallend een beroep wordt gedaan op geschillenbeslechtsorganen.]²⁰⁸.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat deze organen actief met elkaar samenwerken bij de beslechting van grensoverschrijdende geschillen.

[Artikel 75 bis

Statistische informatie

1. De lidstaten trekken uiterlijk op 1 januari 2008 alle nationale meldingsverplichtingen inzake betalingen ten behoeve van de opstelling van de betalingsbalansstatistiek in.
2. De lidstaten trekken uiterlijk op 1 januari 2008 alle nationale verplichtingen inzake de minimuminformatie betreffende de gegevens van de betaaldienstgebruikers die de automatisering van de uitvoering van de betaling in de weg staan.]²⁰⁹

²⁰⁸ Het voorzitterschap pleegt met de lidstaten overleg over lid 1, dat het EP als in het commissievoorstel of versterkt uit de voormalige Raadstekst wenst te zien.

²⁰⁹ Het voorzitterschap pleegt met de lidstaten overleg over een nieuw artikel 75 bis (ECON 269) dat het EP in de richtlijn wenst op te nemen. Het EP heeft meegedeeld dat het een herziene formulering zou kunnen aanvaarden.

TITEL V

Uitvoeringsmaatregelen en Comité voor betalingen

Artikel 76

Uitvoeringsmaatregelen

1. Teneinde rekening te houden met de technische en de marktontwikkelingen op het gebied van de bestrijding van het witwassen van geld en de eenvormige toepassing van deze richtlijn te garanderen, kan de Commissie volgens de in artikel 77, lid 2, bedoelde procedure de volgende uitvoeringsmaatregelen vaststellen:
 - a) aanpassen van de lijst van werkzaamheden in de bijlage bij deze richtlijn, overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 4 en artikel 10;
 - b) geschrapt ²¹⁰.
 - c) bijstellen van de in artikel 21, lid 1, en artikel 50, lid 1, gespecificeerde bedragen, ten einde met inflatie en significante marktontwikkelingen rekening te houden.
2. Geen enkele vastgestelde uitvoeringsmaatregel mag verandering brengen in de essentiële bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 77

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité voor betalingen (hierna "het comité" genoemd), dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

²¹⁰ Als gevolg van het schrappen van de bepalingen inzake micro-ondernemingen.

2. Wanneer in andere artikelen naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 bis en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode wordt op drie maanden vastgesteld.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 78

Volledige harmonisatie

1. Onverminderd artikel 34, lid 3, artikel 40 quater, lid 3 bis, (...), artikel 50, lid 2 bis en de artikelen 64 en 80 mogen de lidstaten, in zoverre deze richtlijn geharmoniseerde bepalingen bevat, geen andere bepalingen handhaven of vaststellen dan die welke in deze richtlijn zijn vervat.
2. Geschrapt ²¹¹.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat betalingsdienstaanbieders niet ten nadele van betalingsdienstgebruikers afwijken van de bepalingen van nationaal recht die uitvoering geven aan of overeenstemmen met bepalingen van deze richtlijn, tenzij laatstgenoemde bepalingen daarin uitdrukkelijk voorzien.

Betalingsdienstaanbieders mogen evenwel besluiten betalingsdienstgebruikers gunstiger voorwaarden te bieden.

²¹¹ Tegen schrapping: UK, LUX en COM.

Artikel 79

Evaluatie

Uiterlijk drie jaar na de in artikel 85, lid 1, eerste alinea, gespecificeerde datum dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en de Europese Centrale Bank een verslag in over de uitvoering en de gevolgen van deze richtlijn, en meer bepaald over:

- de vraag of het nodig is het toepassingsgebied van de richtlijn uit te breiden tot betalingstransacties in alle valuta en tot betalingstransacties waarbij slechts een van de betalingsdienstaanbieders in de Gemeenschap gevestigd is, en
- de toepassing van artikel 70 bis/de artikelen 38 en 40 sexies van deze richtlijn en de vraag of het nodig is het toepassingsgebied van deze richtlijn opnieuw te bezien met betrekking tot retailbetaalinstrumenten,

indien nodig samen met een voorstel tot herziening van de richtlijn.

Artikel 80

Overgangsbepaling

1. Onverminderd Richtlijn 2005/60/EG of andere relevante communautaire wetgeving, bieden de lidstaten rechtspersonen, met inbegrip van financiële instellingen in de zin van Richtlijn 2006/48/EG, die in overeenstemming met het nationale recht dat vóór [de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] van kracht was, de werkzaamheden van betalingsinstellingen hebben aangevangen, de gelegenheid deze werkzaamheden gedurende een periode van niet meer dan 18 maanden na de in artikel 85, lid 1, eerste alinea, vastgestelde datum in de betrokken lidstaat zonder vergunning krachtens artikel 6 voort te zetten. Personen die niet binnen dit tijdsbestek een vergunning hebben gekregen, wordt het overeenkomstig artikel 23 bis verboden betalingsdiensten aan te bieden.

2. De lidstaten kunnen bepalen dat de in lid 1 bedoelde rechtspersonen automatisch een vergunning krijgen en in het krachtens artikel 8 ingestelde register worden ingeschreven indien de bevoegde autoriteiten reeds over het bewijs beschikken dat de in de artikelen 5 en 6 gestelde eisen worden nageleefd. De bevoegde autoriteiten informeren de betrokken entiteiten alvorens hen een vergunning wordt verleend.
3. Onverminderd Richtlijn 2005/60/EG of andere relevante communautaire wetgeving, kunnen de lidstaten natuurlijke of rechtspersonen die in overeenstemming met het nationale recht dat vóór [*de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn*] van kracht was de werkzaamheden van betalingsinstellingen hebben aangevangen en voor een ontheffing krachtens artikel 21 in aanmerking komen, de mogelijkheid bieden deze werkzaamheden gedurende een overgangsperiode van niet meer dan [3] jaar in de betrokken lidstaat zonder een ontheffing krachtens artikel 21 en zonder registerinschrijving krachtens artikel 8 voort te zetten. Personen die niet binnen dit tijdsbestek een ontheffing hebben gekregen, wordt het overeenkomstig artikel 23 bis verboden betalingsdiensten aan te bieden.

Artikel 81

Wijziging van Richtlijn 97/7/EG

Artikel 8 van Richtlijn 97/7/EG wordt geschrapt.

Artikel 82

Wijziging van Richtlijn 2006/48/EG

In artikel 24, lid 1, van Richtlijn 2006/48/EG wordt na de eerste alinea de volgende alinea ingevoegd:

"Onverminderd punt e) voldoen financiële instellingen voor zover zij betalingsdiensten in de zin van Richtlijn [...] van het Europees Parlement en de Raad betreffende betalingsdiensten in de interne markt (*) aanbieden, aan de eisen van titel II van die richtlijn.

(*) PB L [...] van [...], blz. [...]."

Artikel 83
Wijziging van Richtlijn 2002/65/EG

Richtlijn 2002/65/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 8 (...) wordt geschrapt.

2. Aan artikel 4 wordt het volgende lid toegevoegd:

(5) [Voor zover ook Richtlijn [.../...] van het Europees Parlement en de Raad (*) van toepassing is, worden de informatievereisten van artikel 3 van de onderhavige richtlijn, met uitzondering van punt 2, subpunten c) tot en met g), punt 3, subpunten a) en e), en punt 4, subpunt b), vervangen door de artikelen 25, 26, 30 en 31 van eerstgenoemde richtlijn] ²¹².

(*) PB L [...] van [...], blz. [...].

Artikel 83 bis
Wijziging van Richtlijn 2005/60/EG

Richtlijn 2005/60/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 3, lid 2, wordt punt a) vervangen door:

"a) een onderneming die geen kredietinstelling is en die een of meer van de werkzaamheden verricht die zijn opgenomen onder de punten 2 tot en met 12 en punt 14 van bijlage I bij Richtlijn 2006/48/EG, met inbegrip van de werkzaamheden van wisselkantoren en van geldovermakingskantoren en het aanbieden van betalingsdiensten als omschreven in artikel 4, punt 2 bis van Richtlijn [...]".

²¹³[1 bis. In artikel 15 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

²¹² Als gevolg van artikel 23 quater, lid 2.

²¹³ Als gevolg van de wijziging van artikel 3, lid 2, punt a) in punt 1. De verwijzingen in artikel 15, leden 1 en 2, naar geldovermakingen moeten worden geschrapt.

- “1. Wanneer een lidstaat toestaat dat op zijn op eigen grondgebied gevestigde krediet- en financiële instellingen, bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 1 of punt 2, een beroep wordt gedaan als derden, staat die lidstaat deze instellingen en personen in elk geval toe de uitkomst van de in artikel 8, lid 1, onder a) tot en met c), vastgelegde klanten-onderzoeksprocedures die door een in artikel 2, lid 1, punt 1 of punt 2, bedoelde instelling (met uitzondering van wisselkantoren) overeenkomstig deze richtlijn in een andere lidstaat zijn uitgevoerd en die aan de vereisten van de artikelen 16 en 18 voldoen, te erkennen en te aanvaarden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, ook al zijn de documenten of gegevens voor het vervullen van deze vereisten verschillend van die welke vereist zijn in de lidstaat waarnaar de cliënt wordt doorverwezen.
2. Wanneer een lidstaat toestaat dat op zijn op eigen grondgebied gevestigde wisselkantoren, bedoeld in artikel 3, lid 2, onder a), een beroep wordt gedaan als derden, staat die lidstaat deze wisselkantoren en geldovermakingskantoren in elk geval toe de uitkomst van de in artikel 8, lid 1, onder a) tot en met c), vastgelegde klanten-onderzoeksprocedures die door dezelfde categorie instellingen van een andere lidstaat overeenkomstig deze richtlijn zijn uitgevoerd en die aan de vereisten van de artikelen 16 en 18 voldoen, te erkennen en te aanvaarden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, ook al zijn de documenten of gegevens voor het vervullen van deze vereisten verschillend van die welke vereist zijn in de lidstaat waarnaar de cliënt wordt doorverwezen.
2. In artikel 36, lid 1, wordt de tweede volzin geschrapt vanaf de in artikel 85, lid 1, eerste alinea, vermelde datum.

Artikel 84

Intrekking

Richtlijn 97/5/EG wordt ingetrokken met ingang van de in artikel 85, lid 1, eerste alinea, gespecificeerde datum.

Artikel 85

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk [18] maanden na de datum van vaststelling aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee, alsmede een tabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en de bepalingen van deze richtlijn.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallend gebied vaststellen.

Artikel 86

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 87

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

"BETALINGSDIENSTEN" IN DE ZIN VAN ARTIKEL 4

- (1) Diensten waarbij de mogelijkheid wordt geboden contanten op een betaalrekening te plaatsen alsook alle verrichtingen die voor het exploiteren van een betaalrekening vereist zijn.
- (2) Diensten waarbij de mogelijkheid wordt geboden contanten van een betaalrekening op te nemen alsook alle verrichtingen die voor het beheren van een betaalrekening vereist zijn.
- (3) Uitvoering van betalingstransacties, met inbegrip van geldovermakingen, op een betaalrekening bij de betalingsdienstaanbieder van de gebruiker of bij een andere betalingsdienstaanbieder:
- uitvoering van automatische afschrijvingen, met inbegrip van eenmalige automatische afschrijvingen;
 - uitvoering van betalingstransacties via een betaalkaart of een soortgelijk instrument;
 - uitvoering van overmakingen, met inbegrip van automatische betalingsopdrachten.
- (4) Uitvoering van betalingstransacties waarbij de geldmiddelen zijn gedekt door een kredietlijn die aan de betalingsdienstgebruiker wordt verstrekt:
- uitvoering van automatische afschrijvingen, met inbegrip van eenmalige automatische afschrijvingen;
 - uitvoering van betalingstransacties via een betaalkaart of een soortgelijk instrument;
 - uitvoering van overmakingen, met inbegrip van automatische betalingsopdrachten.
- (5) Uitgifte van betaalkaarten waarmee de betalingsdienstgebruiker gecrediteerde, respectievelijk door een kredietlijn gedekte geldmiddelen kan overmaken (debetkaarten, respectievelijk creditkaarten) ²¹⁴.
- (6) Geschrapt ²¹⁵.
- (7) Geldtransfers.

²¹⁴ Zoals in ECON 280.

²¹⁵ Dit punt is geschrapt wegens de definitie van geldmiddelen in artikel 4, punt 8; betalingstransacties waarbij de geldmiddelen bestaan in elektronisch geld worden reeds bestreken door punt 3.

(8) Uitvoering van betalingstransacties via een techniek voor communicatie op afstand, zoals een mobiele telefoon of een ander digitaal of IT-instrument, door de voor rekening van de betalingsdienstgebruiker handelende dienstverlener die het telecommunicatie- of IT-systeem of – netwerk exploiteert, met uitzondering van het geval waarin digitale goederen of elektronische communicatiediensten in hoofdzaak met gebruikmaking van het apparaat zelf worden aangeboden en waarbij de betaling rechtstreeks geschiedt aan de dienstenaanbieder, voor diens rekening en niet aan hem als intermediair voor een derde ²¹⁶.

(9) geschrapt ²¹⁷.

²¹⁶ Wijziging als gevolg van de wijziging in artikel 3, punt j. Verenigbaar met ECON 283.

²¹⁷ Zoals in ECON 284.